

HLAS NÁRODA

„Vy reprezentujete
ve svobodném světě vlast.
Vlast potřebuje lásku a pomoc.
Bud'te svorní!

Jen svorným Bůh žehnává.”
JOSEF KARDINÁL BERAN,
arcibiskup pražský.

(VOICE OF THE NATION)

Tel.: (312) 762-2044

Udržení českého vědomí, řeči
a novin v Americe žádá osobní
oběti a nadšené spolupráce
každého z nás.

Cena: 75 centů

Second Class Postage Paid at Chicago, Ill.

Return Postage guaranteed, Chicago, Ill. 60623

Roc. (Vol.) X. — Číslo (No.) 23.

Sobota (Saturday) 1. 6. (June) 1985

Tomáš Špidlík:

BŮH JEDEN A BŮH OTEC (K svátku sv. Trojice)

Protinaboženské utoky bývají často hrubé a primitivní, ale mohou být i jemné a vtípné. Někdy se ani neví, které jsou horší. Vzpomínám si na profesora, který málokdy nechal křesťanství na pokoji, píchnul při každé příležitosti, anebo i mimo ni, ale dělal to vždycky, jak říkají v Anglii, že před i potom podal ruku a sejmul utivě rukavici. Učil matematiku. Jednou nějaký začek nějak divně pokroutil rovníci. Vědělo se o něm, že je z poctivé křesťanské rodiny. Profesor tedy neopomenul píchnout: „Nezlob se na mne, já nejsem věřící, pro mne není jedna a tři totéž, já jsem jen obyčejný matematik.” Rekl to s úsměvem, třída vyprskla,

nejvznešenější tajemství víry, nejsvětější Trojice, se elegantně zlehčilo a šlo se nenápadně dál. Takové urážky by se neměly brát tragicky. Ale vzpomínám si, jak to jednomu spolužákovi přece jen začalo působit potíže. Přece jenom je v té víře nějaký vážný nedostatek logiky, smyslu pro pravdu. Jak se může ztotožnit jedna a tři, jeden Bůh - tři Osoby.

K tajemství Nejsvětější Trojice ovšem můžeme přistupovat z různých stran. Každá má své výhody a nevýhody. Člověku vychovanému v naší civilizaci se zdá ovšem nej-příhodnější vyjít z toho, co je společné všem inteligentním věřícím naší doby, i když jsou různých vyznání, a to je víra v

jednoho jediného Boha. I filosofické důvody pro Boží existenci směřují k tomuto tvrzení: buď je Bůh jeden, nebo není Bůh; je-li, je první příčinou všeho a vrcholem dokonalosti.

Když vyjdeme z tohoto naprosto správného předpokladu, nesmíme se podívat, že uslyšíme hned námitku. Je-li jednota totéž co dokonalost, nač dělit Boha na tři Osoby? U vz prvních křesťanských dobách se to zdálo tzv. sabeliánům naprosto nelogické. Písmo sice mluví o Otci, Synu a Duchu svatém, ale to jsou jen tři různá jména jednoho Boha, kterými se obrazně vyjadřují různé Boží vlastnosti. Podobně i muslimani vypočítávají 99 Allahových jmen a přitom se modlí: „Není žádný jiný Bůh než jediný Allah!”

I my se ovšem modlíme. „Věřím v jednoho Boha.” Ale čemu vlastně říkáme jeden? Na prvním místě známe jednotku číselnou z počtů: jedna koruna, jeden sloup, jedno místo v diva-

dle. Číselné jedno vlastně není jedno, není všecko. Říká naopak, že něco je jenom část: jedna z mnoha korun, jedno z mnoha míst v divadle. V tomto matematickém smyslu nemůže být Bůh jediný. Znamenalo by to, že věříme v jednoho z mnoha jiných bohů a to by bylo zapření víry. I o lidech říkáme pohrdavě: Přišel sem jeden... Znamená to: Takových je víc!

Ale i v matematickém smyslu může mít jedno zvláštní přednost: stojí před ostatními čísly na prvním místě. Z číselovky základní se stává číselovka řadová. Význam tu přechází k jisté vlastnosti, k privilegii: první znamená jedinečný. Obrazů mnoho. O jednom z nich řekneme, že je jedinečný. To znamená, že jiné nemají takovou hodnotu, že je nenapodobitelný. V tom smyslu mluví někdy Starý zákon o Bohu: Náš Bůh je jiný než všichni ostatní bohové; tí se s ním nemohou vůbec srovnat.

Tento význam - protože vyjadřuje vlastnost a ne už jenom číslo - se může stupňovat. Je-li něco skutečně jedinečné, nenapodobitelné, vede nás to k závěru, že tu jde o něco co je jediné svého druhu. Vyjadřujeme tu zkušenost výrazem: Druhý takový už není a nemůže být; Není boha kromě Allaha, tj. kromě jediného pravého Boha. V normálním životě ovšem nemůžeme tolik plýtvat superlativy, proto dodáváme skromněji o lidech a věcech omezení „ve svém druhu”. Můj „jedinečný přítel” je jedinečný na světě, jenom z jistého hlediska, jenom po jisté stránce. Podobně chválím i knihu jako „jedinečnou”. Toto omezení se ovšem nedá říci, když mluvíme o Bohu. Je-li první příčinou a základ všeho, znamená to, že je jedinečný i jediný. Není místo pro jiné. Ostatní bohové jsou jen modly, napodobeniny. V jednoho Boha věřit budeš!

(Dokončení na str. 3)

V Praze jsou tři kostely zasvěcené sv. Trojici. Ten první, barokní třílodní je ve Spálené ulici. Byl postaven začátkem 18. stol. při klášteře třinitářů. Josef II. r. 1783 klášter zrušil, kostel byl uzavřen, ale už po roce byl znovu otevřen jako farní.

Druhý kostel sv. Trojice stojí v Trojické ulici v Praze v Podskalí. Má jen jednu loď a byl vystavěn v 30. letech 18. věku. V polovině 14. stol. stál v těch místech středověký kostel sv. Antonína a sv. Ondřeje.

Třetí kostel sv. Trojice je v Praze na Smíchově na Plzeňské třídě (na Malostranském hřbitově). Byl postaven až v 1. pol. 19. stol. na místě staré barokní kaple z r. 1713.

Sv. Václavu zasvětili naši předkové v Praze také tři kostely - na Smíchově (1876-85) na Vinohradském hřbitově (1899) a ve Vršovicích (1927-30). Sv. Jan Nepomucký je patronem dvou pražských kostelů - Na Skalce u pražských Emauz a na Hradčanech v bývalé ulici „U kasáren”. Jen na sv. Ludmilu si naši předkové vzpomněli až koncem min. stol., kdy jí zasvětili Mockerův neogotický chrám na Vinohradském náměstí (1893).

Sloupek informací

o nebezpečně doutnajícím ohničku nové civilní války ve světě – tentokrát na Ceylonu.

Jak jsme se jako kluci dověděli, že na Ceylonu roste čajovník.

Když jsme si v dětských letech jako kluci hrávali s míčovou na „národy“ stalo se nám asi dvakrát, že stále roztékající Jindra Rousek, který si vybral při té hře vždy jméno Ceylon - (jen proto, že v hodině zeměpisu jednou náhodou uhádnul, že z Ceylonu se k nám do Československa dovážel čaj a dostal za to jedničku) - při vyvolání jeho zamilované cizokrajné země vykřikl na nás „čaj!“ namísto „stát!“, a my jsme se mu rozutekli od středu kruhu tak daleko, že se pak do nikoho nemohl střelit. Pokaždé jsme se mu mohli „uřehtat“, ale on si z toho nic nedělal, protože od té jeho náhodné jedničky si už přečetl o Ceylonu i nějaký cestopis a nadšeně nám vykládal, že se tam jednou v dospělém věku rozjede podívat, protože tam prý lidé žijí jako v ráji, všechny stromy tam lidem nabízejí přesladké plody, země místo brambor a mrkve plodí jen sladké ananasy a banány jsou tam dvakrát tak velké jak v Africe či v Guatemale. Chudák Jindra se sice na Ceylon nikdy nemohl vypravit, protože nám v prvním ročníku měšťanky zemřel na dětskou obrnu a všichni kluci i holky jsme z toho byli úplně „vedle“, že i jako děti můžeme

najednou zemřít. Tehdy jsme také ještě samozřejmě nevěděli, že na Ceylonu žijí dva různé národy. To jsme se dověděli daleko později až na gymnasiu, a jaký je mezi nimi rozdíl, to jsem sám osobně na př. pochopil až teprve na universitě v Belgii, když jsem se studenty z Ceylonu sedával ve stejných školních škumných v posluchárně.

Trochu historie a složení obyvatelstva.

Tak jsem se „lacině a rychle“ od nich dověděl, že původními obyvateli ostrova Ceylon byl asi kmen Vedů, jehož jen asi deset tisíc potomků žije ve východním úzkém pruhu ostrova. Hlavními obyvateli Ceylonu, že jsou však na jihozápadě a v horách Čingalové, či Sinhaleci (angl. Sinhales, franc. Cinghalais), kteří tvoří asi 69 % obyvatel, vyznávající buddhismus a Tamilové, dravidského původu, kteří se hlásí většinou k hinduismu a na ostrově jsou 23 procentní menšinou. Ti žijí na severovýchodě země a v horách, postavou jsou většinou statnější a na kontinentální Indii žije 50 milionů jejich stejně mluvících indických Tamilů. Jak mezi Sinhaleci tak mezi Tamily působí již po staletí misionáři různých

křesťanských denominací, protože prvními kolonizátory Ceylonu byli od zač. 16. stol. (1505) Portugalci a v polovině 17. stol. je vyhnali z Ceylonu Holanďané. Jenomže už koncem 18. stol. se zalíbil název ostrova Ceylon - (Silon, u domorodců Sinhala a úplně původně Taprobane, což znamená u starých Vedů země skvoucí se jako med') - tehdejší mořeplánům Angličanům, ti připojili Ceylon r. 1796 k dobyté Indii, aby jej už v r. 1802 zase od Indie oddělili, a povýšil jej na samostatnou t.zv. korunní kolonii.

Britský mír.

Na ostrově nechali vládnout asi 165 domorodých šéfů, jejich autoritu potvrdili v t.zv. rodinných knížectvích, a když si r. 1815 konečně podrobili celý Ceylon, poslali si tam jako představitel centrální správy svého britského guvernéra. Z Ceylonu se pak stala důležitá britská průchodní obchodní stanice pro celou východní Asii. Angličané tam dováželi uhlí, bavlněné a konfekční zboží, z Indie rýži a dřevo. Vyváželi si z Ceylonu bavlnu, banány, pomeranče, citrony, kávu, kakao, čaj, skořici, kokosový olej, gumu, tuhu, drahokamy, rtuť, síru, kaolin, kamence, a různé kovové rudy - (železo, cín, olovo, měď a i zlato a stříbro). Vybudovali Ceylonu dva přístavy: Kolamba (Colombo) a Point de Galle.

Šrí-Lanka.

Dnes je Colombo hlavním městem s pomalu milionem obyvatel, celý ostrov má dnes už téměř 12 milionů obyvatel a měří 65.610 km². Už od r. 1963, kdy mu dala Anglie samostatnost se oficiálně jmenuje Šrí-Lanka a zůstává členem britského společenství národů. Aby se mosaika ceylonského obyvatelstva zaleskla ve všech svých krásných odstínech pleti, zůstali tam po každé koloniální etapě nějací potomci, žijící dnes na venkově i ve městech, a tak se tam hlásí o svá práva i Mormové - (míšenci Arabů s Tamily), Malajové, Javánci, Burgeři (t.j. potomci Portugalců a Holanďanů), Angličané a Skotů. Samotářech

Evropanů tam sice po odchodu britské koloniální správy zůstalo jen několik tisíc, jenomže ti se v současném boji mezi Sinhaleci a Tamily přidávají na stranu těch, v jejichž území bydlí, namísto, aby se pokusili o nějakou federaci shodu, přijatelnou oběma rozkmořeným stranám.

Podobně jako v Libanonu, vybičovaný nacionalismus pohřbívá prosperitu Šrí-Lanky.

Na Šrí-Lance se totiž začíná nyní rozpoutávat skutečná občanská válka. První nepokoje tam začaly před třemi roky, ale zdálo se, že se omezí jen na severovýchodní část ostrova, kde tvoří hinduističtí Tamulové většinu. Letošního 14. května se však zcela nečekaně objevili tamulští guerilové v hlavním městě středoseverní provincie Anuradhapura v okamžiku, kdy bylo v jeho ulicích nejvíce rušno. Protože tam přijeli v nákladních autech normální ceylonské armády, oblečení do vojenského polního stejnokroje téže armády, nikdo z chodců jim nevěnoval zvláštní pozornost. Město Anuradhapura je zároveň posvátným historickým místem buddhismu, k němuž se hlásí většina Sinhaleců. Vojenské auto se náhle zastavilo na prostranství před buddhistickým chrámem, tamulští guerilové, přestrojení za řadové vojáky vystoupili klidně z auta, udělali několik cviků se strojními puškami podle rozkazu velitele, a pak z něčeho nic začali střít do shromážděného davu a kolemjdoucích chodců. V okamžiku zase naskákali do aut a rychle odjeli. Oficiálně přiznaný počet zavražděných: 138 mrtvých mužů, žen a dětí! Od té chvíle zachvátily znovu všechny občany Ceylonu strach a panika. Důvod je na bíledni. Sinhaleci jsou nyní přesvědčení, že tamulští guerilové jsou vyzbrojeni indickými Tamuly a mohou se najednou objevit na kterémkoli místě ostrova. Tamulské obyvatelstvo se zase obává, že vládní vojáci, rekrutovaní většinou ze Sinhaleců, přijdou hledat a trestat tamulské záškodníky, a při tom, že padnou nevinné oběti i v řadách poklidných obyvatel, zvláště

když vešlo ve známost, že přešlap v městě Anuradhapura 14. května byla odvěta a pomsta za 70 zabíjených tamulských guerilů, které přešlapali v horách a nemilosrdně postříleli řadové vojáci šrí-lanské armády. Je pravda, že při takových honičkách na guerily přišli už v minulých třech letech o život zcela nevinní a bezbranní civilisté jako tomu je ve všech guerilových válkách. Však už také organizace Amnesty International na to upozornila vládu Ceylonu, která se dosud stále skládá - (i parlament) ze zástupců obou ceylonských národností, ale prezident Šrí-Lanky Jajewardene na to odpověděl, ať Amnesty International pokračá nejdříve tamulské guerily, kteří boj začali bez jakékoli provokace.

Pravdou ovšem zůstává i to, že v koalici vládě mají Sinhaleci většinu, že mají i nejvíce míst na „sociálním výsluní“, a prakticky že jsou konservativci. Menšinová zástupci Tamulů se prý upřímně snažili v parlamentě o nějaký rozumný federaci kompromis, dožadovali se o větší vládní investice do svých měst a vesnic, aby se mohli také zúčastnit na „národním banketu blahobytu“ Sinhaleců, a tak, když to prý nešlo domluvit se po dobrém, musí to jít po zlém, a vystoupili většinou z vlády.

Současné boje, v jejichž zákulisí jsou i marxisté.

Tamulská mládež, původně rozdělená prý na několik „osvobozeneckých“ hnutí, se nyní pod vlivem marxistické skupiny spojila v „Národní osvobozenickou frontu“ - (ten název sám už přece jasně napovídá, odkud vítr vane!) - a dožaduje se pomalu, ale jistě rozpoutávanou občanskou válkou o založení vlastního svobodného tamulského státu. A na místo, aby si páni politici obou národů uvědomili, že jejich společná vlast vzkvétala, dokud obě - ikdyž zcela odlišné - národnosti, ve vzájemné úctě a míru se vzájemně doplňovaly a spolupracovaly, nakupuje nyní vláda v Colombo horečně zbraně od Anglie, Pakistánu, Rudé Číny a Izraele a tím se ok-

HLAS NÁRODA

(VOICE OF THE NATION)
(USPS 291-620)

Týdeník, věnovaný zájmům amerických Čechů, čs. evřů
a potřebám našich českých domů

**BOHU, CÍRKVI, NÁRODU
VYDÁVÁ:**

„VELEHRAD“, českoamerické kulturní středisko,
CZECH-AMERICAN HERITAGE CENTER, INC.
2657-59 S. LAWDALE AVE. Chicago Ill. 60623

Telefon: 762-2044

ŘÍDÍ: Dp. VOJTĚCH VÍT, O.S.B.

s redakčním křehem

Právní poradce a zástupce: Henry T. SYNEK

111 West Washington Str. Suite 1360, Chicago, Ill. 60602
(312) 263-6060

ROČNÍ PŘEDPLATNÉ: v USA \$30.00

Redakce si vyhrazuje právo zaslané články a dopisy zkrátit, aniž by tím byl změněn jejich původní obsah. Pokud jsou články podepsané autorem, nemusí se redakce s jejich obsahem ztotožňovat. — Zaslané rukopisy se nevracejí.

Second Class Postage Paid at Chicago, Illinois

June 1, 1985 — Vol. X, No. 23.

Elektrikářské práce:

Potřebujete opravit nebo nové elektrické vedení v domě, basementu, v garáži? Přidělat zásuvky, nové světlo či zavést zvláštní vedení k elektr. sušičce (dryer) a air conditionu?

Počítá a rychlá práce.
Volejte česky nebo anglicky:
852-2230

LEKARENSKÝ TELEFON:
484-0106

DOMÁCÍ TELEFON:
749-0281

Poslání léku vašim příbuzným domů či kamkoliv rychle a bezpečně vyřídí

HOLECEK PHARMACY

PH. MR. VLADIMÍR HOLECEK, R.P.H.

Naproti berwynské radnici

6705 WEST 26th STREET, BERWYN, ILLINOIS 60402

radá o peníze, jichž mohla užít k rozvoji území Tamulů.

Vládní šri-lankští vojáci jsou sice dosud špatně vyzbrojeni, ale hlavně jim chybí výevik na guerilovou válku, zatímco tamulští guerilové dostávají (od koho?) výevik i zbraně v indickém státě Tamul-Nadu u svých pokrevních bratrů. Proto již postarší ceylonský prezident Jajewardene tvrdí, že revolta Tamulů by měla brzy krátký dech, kdyby nebyla podporována z Indie. K tomuto tvrzení mu sice tleskají chudí nepřátelé Indie - Pákistán a Bangladesh, ale co mu to je platné, když žádná z obou těchto zemí mu nemůže nikterak přispěchat na pomoc a mezi tím se mezi oba národy Šri-Lanky rozpoutává boj na život a na smrt s násilným vražděním nevinných lidí.

Najdou obyvatelé Šri-Lanky opět cestu k míru a k soužití?

Aby nedošlo k nejhorsšímu a nakonec se mohli zástupci obou ceylonských národů přece jenom dohodnout na spravedlivém federativním řešení poklidného sousedského bydlení v téže zemi, bude asi nyní hlavně záležet na indické vládě v New Delhi. Až se vrátí indický předseda vlády Rajiv Gandhi ze svého cestování po světě, bude musit chtít nechtít do ceylonského konfliktu zasáhnout jako smířící duch. Krátce před svým odjezdem vzkázal Jajewardeneovi, že indická policie zabavila ve federálním státě Tamul-Nadu tamulským guerilům spoustu zbraní v ceně několika milionu US dolarů a pobřežní policie zastavila několik přepravných člunů rebelů při pokusu o přistání u ceylonských břehů a posádky prý zajala. Každopádně Gandhi má svých vnitřních problémů v Indii nad hlavu, podobné starosti, jako působí vládě v Colombo Tamulové, má přece i on s indickými Sikhy, a navíc nebude vojensky na Ceylonu zasahovat, aby neměl zbytečné pohraniční těžkosti s Pákistánem a nedávno ohromnou mořskou zátopou postiženým Bangladeshem. Lze jen doufat, že se mu podaří jako představiteli velké moci na indickém subkontinentě smírně přimět válčící strany Šri-Lanky k politickému řešení jejich národnostního a hospodářského problému rozumnou a spravedlivou dohodou o federaci Ceylonu. Hodně ale bude asi záležet na tom, přesvědčil-li Rajiv Gandhi za své návštěvy Moskvy Gorbačeva, aby tamulské marxisty příliš nepodněcoval moskevskými „sympatemi“.

Z ÚŘADOVNY NÁRODNÍHO SVAZU ČESKÝCH KATOLÍKŮ

Národní svaz českých katolíků
2657-59 South Lawndale Ave.
Chicago, Ill. 60623, USA
Milí krajané a přátelé!

Potěšili jste mě Vaším milým přáním k mému 40. letému kněžskému jubileu. Máte pravdu, budu nyní muset slavit i

pětačtyřicáté výročí kněžského svěcení. Jinak se slaví až zlaté jubileum, ale neříká se nadarmo, že výjimka potvrzuje pravidlo.

Rovněž z hloubi srdce děkuji za přiložený výstřížek z Hlasu národa. Je to psáno tak srdečně a tak přátelsky. Paní Zymová to umí. S rodinou paní Zymové jsem byl v uprchlickém táboře. Tam jsme se nejen poznali, ale uzavřeli opravdové přátelství, které je živé i po 35ti letech. Od té doby jsme se neviděli, ale zůstali jsme v písemném spojení dodnes. Ozvali se i krajané z Austrálie a Kanady, a z některých evropských zemí. Potěšilo mě, že dovedou být dodnes vděční, i když jsme tehdy pro ně mohli udělat poměrně málo. Že jsme je, mohli oblékat, přilepšovat jim v uprchlické táborové stravě z Care-balíků, máslem, sýrem, sušeným mlékem bylo zásluhou Národního svazu, našich dobrých krajanů. Proto i velký kus té vděčnosti patří Vám, milí krajané a přátelé!

Pán Bůh Vám zaplat' za přiložený šek na 151 dolarů na mešní intence. Budou s vděčností odslouženy dle přiloženého seznamu. Příkladám upomínkové obrázky k mému jubileu, děkuji a zdravím z celého srdce všechny

Váš
Msgre Kubovec

Pojed'te s námi do Hillsboro ve Wisconsinu

V posledních 2-3 letech oživilo své národní tradice naši krajané v okolí městečka Hillsboro ve Wisconsinu - (nedaleko Wisconsin Dells) - a pořádají svůj „Československý národní den.“ Letos tam vypraví známá a osvědčená cestovní kancelář „Čihák World Travel, Inc.“ - (6302 West Cermak Rd., Berwyn, Ill.) autobusový zájezd.

Autobusy odjedou od úřadovny léto cestovní kanceláře v sobotu 8. června v 7 hodin ráno a vrátí se na totéž místo kolem půlnoci téhož dne. Cena cesty autobusem s celodenním průkazem na Československý národní den je \$28.00. Závazné přihlášky přijímá Čihákova cestovní kancelář. Zájemci necht' přímo v kanceláři zaplatí cestovné, které jim zaručí rezervované místo v autobuse i přístup na Československý národní den v Hillsboro. Plná cena cesty musí být zaplacená předem, zálohy se nepřijímají.

Cihak World Travel, Inc.

PŘIPRAVILI JSME PRO VÁS TYTO ZÁJEZDY:

8. června 85: Zájezd na Československý den, Hillsboro, Wisconsin

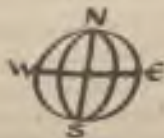
25. června 85: Doprovázený zájezd do Československa na Spartakiádu.

26. června 85: Další zájezd do Československa na Spartakiádu.

Rádi vám poskytneme další informace.

Přihlaste se laskavě včas.

Vyřídíme návštěvu vašich příbuzných a přátel z Československa do USA a rovněž TUZEX.

CIHAK WORLD TRAVEL, INC.

6302 WEST CERMAK ROAD
BERWYN, ILL. 60402

Phones (312) 795-9050 Chicago (312) 242-6110

Pravidelné české bohoslužby jsou každou sobotu
v 6:15 hod. večer v kostele Panny Marie Svatohorské
V Cicero, Ill. - 2414, S. 61st Ave.

Bůh jeden a Bůh Otec (Pokračování ze str. 1)

Jak jsme už řekli, toto první přikázání Desatera je společné vyznání všech rozumných věřících různých monotheistických vyznání. Ale uvědomuje si člověk, který toto vyznání vyřkne, všechny logické důsledky, které z toho plynou? Jedinečný přítel je v druhu přátel. Možná je i můj skutečně jediný přítel. Ale proto mohou snadno existovat jiní lidé, kteří už mými přáteli nejsou. Můžeme mít jediný zlatý peníz ve sbírce mincí. Ale jsou tam jiné stříbrné a měděné. Bůh je však jedinečný a jediný ne proto, že má takové nebo jiná vlastnosti, ale protože je v řádu existence, v řádu bytí.

Věřím-li v jediného Boha, mohu připustit, že něco jiného kromě Boha vůbec existuje? Všichni panteisté jsou tu zajedno: ve všem co existuje je jediný Bůh. Protože je jeden, je také všechno. On je to, co roste v rostlinách, hýbe se v živočišcích, myslí v lidském rozumu. Ti, kdo myslí logicky, se stanou snadno panteisty nebo dualisty. Uznají, že mimo Boha něco je, ale už ten fakt, že něco, nebo někdo je mimo Boha, znamená zlo.

Otevřel jsem náhodou první svazky vydání německy pišícího theologa Karla Bartha. Hned mne napadlo jak ho v mládí trápila především tato myšlenka: Jak vůbec může něco být mimo Boha, věříme-li opravdu důsledně v jednoho Boha.

Bible ovšem není ani panteistická ani dualistická. Vyznává Boha a nepochybuje o existenci světa a lidí, jejichž existence není zlá, není odpad od dokonalosti. Všecko, co Bůh stvořil, je dobré (Gn 1).

Znamená to, že v nich Bůh není? Pak by se opravdu všichni tvorové propadli do nicoty. Scholastická filosofie a theologie vyjadřuje tuto Boží přítomnost ve věcech formulací: Bůh je ve všem svou mocí. Odpovídá to nauce Písma o Boží všemohoucnosti, o Boží ruce, která drží pevně všechno co existuje, nic se nevymkne Jeho prozřetelnosti (sr. Ž 94,4).

Jediný Bůh drží všechno pevně „ve svých rukou“, vládce nebe a země. Jak často inspiruje tato idea žalmy a vůbec básníky Starého zákona! Jak oslňuje svou prostou velebností v mystice muslimů a při jejich bohoslužbách. Zbožný muslim, který při hlasu muezzina bije čelem o zem, vyzná tuto víru přede všemi uprostřed města i v

samotě na poušti. Říkají někteří, že křesťané tento cit Boží suverenity ztratili. Muslimané pak sami říkají, že je křesťané od počátku neměli, protože nezachovali čistotu Abrahamovy víry v jednoho Boha a „vymyslili“ k Němu Syna a Ducha sv.

Křesťanství turistě po Blízkém východu, kterým se podaří být při modlitbách v mešitě, obvykle vycházejí ven se smíšenými pocity. Z jedné strany opakují to, co jsme právě slyšeli: My nemáme takový pocit Boží vlády nad vesmírem a veškerenstvem. Z druhé strany se pak ale v nestřežené chvíli přiznají, že by jej vlastně ani nechtěli mít. Proč? Je v pořádku, že Bůh ovládá nebe a zemi svou mocí, že poroučí moři, vetru a řekám. Avšak jeho moc nad člověkem - a cítíme to všichni nějak podvědomě - se projevuje docela jinak. Nad svobodným člověkem nemůže vládnout despotická moc. Ten princip vyslovuje jasně i sv. Tomáš Akvinský, který současně vyznává, že Bůh je ve všem přítomen svou mocí. Jak se však dají tyto dva požadavky spojit? Má se snad Boží moc existencí člověka oslabit? Říkám: existencí člověka, ne hříchem, ale už faktem, že je člověk svobodný, a že chce mít poměr k Bohu jako k Otci a ne jako všemocnému despotovi?

Těžko bychom hledali odpověď na tyto otázky, at' už k nim přistupujeme z kterékoliv strany. Odpověď se nenajde ani ve světě, ani v lidech, ale jenom v Bohu samém.

Nový zákon nám zjevil, že je Bůh jedinečný, jediný, všemohoucí. Ale přítom jsou v něm tři Boží osoby, které žijí od věčnosti - svobodný vztah Otce a Syna a Ducha sv. Ten Bůh, který nás stvořil svou mocí, a který drží v ruce náš život a všechny jeho osudy, nás lidi pozvedl k Sobě blíž než všechny ostatní a dal nám účast na svém vlastním vnitřním životě, abychom zahrnutí do jeho jednoty mohli současně s ním po celou věčnost prožívat svobodu Božích dětí skrze Syna a v Duchu sv., který volá v našich srdcích: „Abba, Otče!“ (Řím 8,16; Gal 4,6.).

Nejenom Bůh, ale i my lidé jsme díky Bohu bytostmi přesahující logiku, a tím víc ovšem matematiku: zapadáme do světa nutnosti od narození až do smrti; navenek jsme otroci a unit' v srdci jsme syni. Pravý člověk pak je v srdci, které bije „unisono“ se srdcem Ježíše - Syna Božího - silou, mocí, chcete-li zásluhou Ducha svätého.

**OZNAMTE NÁM VČAS
ZMĚNU SVÉ ADRESY.**

DOBA "BĚHEM ROKU"

NEJSVĚTĚJŠÍ TROJICE

VSTUPNÍ MODLITBA: Bože, Otče, poslal jsi světu Slovo pravdy, — seslal jsi Ducha svatého, — a tím jsi lidem zjevil své podivuhodné tajemství. — Dej nám, abychom, osvětlení vírou, — vyznávali slávu věčné Trojice — a klaněli se moci a velebnosti Boží jednoty. — Skrze tvého Syna Ježíše Krista, našeho Pána a Boha, který s tebou v jednotě Ducha svatého žije a kraluje po všechny věky věků.

1. ČTENÍ Z PÁTÉ KNIHY MOJŽÍŠOVY
(Dt 4, 32-34, 39-40)

Mojžíš řekl lidu: "Ptej se dávných dob, které tě předcházely ode dne, kdy Bůh stvořil člověka na zemi, od jednoho konce nebes k druhému, stalo se někdy něco tak velkého nebo bylo něco podobného slyšet, aby nějaký národ slyšel hlas Boha, mluvícího z ohně, jako jsi slyšel ty, a zůstal naživu, nebo zkusil nějaký bůh přijít a vyvolit si národ zprostřed jiného národa zkouškami, znameními, divy v bitvě, silnou rukou, napřaženým ramenem, úžasnými děsnými činy, jak pro vás to všechno učinil Hospodin, váš Bůh v Egyptě před vašimi zraky?"

Uznej to a uvaž v srdci: je to Hospodin, Bůh nahoře na nebi jako dole na zemi, není jiného boha. Zachovávej jeho nařízení a jeho příkazy, které ti dnes přikazují, abys byl šťastný ty a tvoji synové po tobě, abys dlouho žil na zemi, kterou ti Hospodin, tvůj Bůh, dává navždy."

2. ČTENÍ
Z LISTU SVATÉHO APOŠTOLA PAVLA ŘÍMANŮM
(Řím 8, 14-17)

Bratři! Všichni, kdo se nechávají vést Božím Duchem, jsou Boží děti. Nedostalo se vám přece od Ducha daru, jaký patří k otrockému stavu, že byste museli zase znova žít ve strachu. Dostali jste však dar, který přísluší stavu těch, kdo byli přijati za vlastní, a proto můžeme volat: "Abba, Otče!" Spolu s naším duchem to potvrzuje sám Duch, že jsme Boží děti. Když však děti, dostane se nám dědičství: dědičství od Boha a spoludědičství s Kristem. Musíme ovšem jako on trpět, abychom tak mohli spolu s ním dojit slávy.

SLOVA SVATÉHO EVANGELIA PODLE MATOUŠE
(Mt 28, 16-20)

Jedenáct apoštolů se odebralo do Galileje, na horu, kterou jim Ježíš určil. Spatřili ho a klaněli se mu; ale někteří pochybovali.

Ježíš přistoupil a mluvil k nim: "Je mi dána veškerá moc na nebi i na zemi. Jděte ke všem národům a získávejte mi učedníky, křtíte je ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého a učte je, aby zachovávali všechno, co jsem vám přikázal.

A hle, já jsem s vámi po všechny dny až do skonání tohoto věku."

KŘESTANE A CÍRKEV VE SVĚTE

Svatý Otec přijal v audienci mj. ministra zahraničí SSSR Andreje Gromyka k rozhovoru papežové soukromé knihovně, při němž byl tlumočnick slovinštiny jezuita P. Ivan Žužek. Byli přítomni též státní tajemník kard. Casaroli, tajemník Rady pro veřejné církevní záležitosti - vatikánský ministr zahraničí - mons. Silvestrini, zástupce sov. min. zahraničí Ryjov a velvyslanec u Kvirinálu Lunkov. Podle novinářů se mluvilo hlavně o otázkách světového míru, církevního života a zachování lidských práv na území SSSR, zvláště o situaci katolické ukrajinské církve, považované za ilegální. Rozhovor „srdečný“ podle Gromyky, trval dvě hodiny; izraelského ministerského předsedu Šimona Perese - Jan Pavel II. hájil pro Jeruzalém mezinárodní statut, zaručující volný přístup k místům posvátným pro židy, křesťany i mohamedány, pro Perese je a zůstane hlavním městem Israele, Peres prý pozval sv. Otce k návštěvě své země; Zbygniewa Brezinského, býv. poradce prezidenta USA Cartera pro otázky národní bezpečnosti; delegaci Severoamerického židovského výboru - energicky odsoudil všechny projevy antisemitismu a diskriminace a vyslovil naději, že jednou bude možné pokojné soužití všech, kdo se považují za syny Abrahámy: křesťanů, židů a mohamedánů; skupinu kanadských Indiánů z Fort Simpson a okolí, s nimiž se nemohl setkat pro nepřízeň počasí za své cesty do Kanady v září m.r. - k tomuto setkání přece jen jednou dojde, ujistil je; římské faráře a kněze, kteří pracují v diecézní duchovní správě - jako minulá léta nechal mluvit jejich zástupce, aby se seznámil s problémy diecéze, jejímž je biskupem; prostřednictvím biskupů z Pákistnu, které přijal v oficiální audienci „ad limina“, děkoval této zemi za pomoc, kterou poskytuje uprchlíkům z okolních zemí, a doporučil jim dialog s mohamedány, kteří tvoří skoro 100 % tamního obyvatelstva; 5. prosince vstoupil do Vatikánu poprvé malomocný, 73 letý Antonio Magalhaes Martins z Brazílie - děkoval sv. Otci za jeho slova ve prospěch stížených touto nemocí a za to, že tím, že ho přijal, ukázal světu, že malomocenství není nemoc vpravdě nakažlivá; účastníky symposia o stálém jáhenství, které

svolala Italská biskupská konference - v Itálii je 308 stálých jáhnů v 70 diecézích.

Sv. Otec poslal soustranný telegram místopředsedovi prezidia Nejvyššího soudu Kuzněcovovi k smrti předsedy tohoto soudu Konstantina Čerňenka. Svým osobním delegátem na pohřbu jmenoval profesora Giovanni Marini-Bettolu, člena Papežské akademie věd. Doprovázala ho paní Marie-Ange Bessonová z Papežské komise „Spravedlnost a mír“. * Svou účast vyslovil též telegramem příbuzným obětí leteckého neštěstí u Bilbaa a důlního neštěstí v Lotrinsku ve Francii. * Na svátek P. Marie Lurdské sloužil mši sv. obklopen nemocnými; připomněl jim křesťanský pohled na nemoc a utrpení; pro věřící jsou zdrojem naděje, spásy, duchovního růstu a vzkříšení jak pro trpícího tak i pro celý svět. V ten den byl též uveřejněn papežský list, jímž se zakládá nový vatikánský orgán Papežská komise pro pastorační práci mezi těmi, kdo pracují ve zdravotnictví; bude mít za cíl koordinovat činnost všech katolických institucí, řízených at' řeholníky nebo laiky, kteří pracují v oblasti zdravotnictví. V jeho čele je předseda Papežské rady pro laiky a jejím místopředsedou byl jmenován mons. Fiorenzo Angelini, který dosud byl pomocný biskup, měl na starosti duchovní správu v římských nemocnicích a sanatoriích. * 19. února seznámil generální sekretář biskupského synodu slovenský arcibiskup mons. Jozef Tomko novináře s prvním pracovním dokumentem pro 7. zasedání synodu, které se bude konat příští rok; má téma „Povolání a poslání laiků v církvi a ve světě dvacet let po II. vatikánském sněmu.“ Dokument byl poslán všem biskupům a předsedové národních biskupských konferencí byli vyzváni, aby jej diskutovali jak navzájem tak i s laiky, kteří se účastní apoštolátu. Dokument podává nejdříve pohled na situaci církve po koncilu a pak laikům připomíná, že křtem i oni mají účast na Kristově kněžství a tedy i odpovědnost za život v církvi, a naznačuje, na kterých oblastech toto své všeobecné kněžství mohou vykonávat. * Po skončení duchovních cvičení, na druhou neděli postní, Jan Pavel II. se vrátil k návštěvám římských farností. Za svého pontifikátu jich navštívil už 95. * 8. března skončilo ve Vatikáně

zasedání kardinálské rady pro organizační a ekonomické otázky Svatého stolce. Zatímco stát Vatikánské město skončil rok 1984 aktivem 200,000 am. dolarů, byl Svatý stolec, který má rozdílnou pokladnu, pasivní téměř 30 milionů dolarů. Schodek je částečně hrazen z výtěžku tzv. Svatopetrského halíře, sbírky konané v celém světě na svátek sv. Petra ve prospěch sv. Otce. Na rok 1985 se předvídá pasivum o něco vyšší. Příčinou deficitu je současná inflace a pak zvýšení počtu kuriálních úřadů a jejich zaměstnanců v letech po koncilu. * Před poledním Anděl Páně v neděli 17. března sv. Otec vyzval věřící k modlitbě za ukončení války mezi Iránem a Irákem a občanské války v Libanonu; největší obětí se tu stává bezbranné civilní obyvatelstvo, řekl. Patriarchům všech libanonských křesťanských církví, kteří na společném zasedání hledali možnosti, jak přispět k usmírování a pokojné znovuvýstavbě země, poslal zvláštní list. * Při otevření výstavy „Pečeti v dějinách civilizace“, sestavené z dokumentů Vatikánského archivu, Jan Pavel II. podotkl, že i pečeti, dosvědčující styky Svatého stolce s nejrůznějšími národy, jsou důkazem univerzálnosti církve, jejího respektování národních kultur a péče o jejich rozvoj. Za pozdrav Číně, nový projev blahověl vůči ní a touhy navázat s ní styky považovali novináři, že v projevu uvedl směrnicí kterou Kongregace pro šíření víry poslala r. 1659 čínským misionářům: „Nevykonávejte žádný nátlak na tamní národy a nesnažte se je přesvědčit, aby měnily své obřady, zvyky a mravy, pokud otevřeně neodporují náboženství a mravům. Není nic absurdnějšího, než chtít do Číny přesazovat Francii, Španělsko, Itálii nebo jinou evropskou zem. Vaším úkolem je nést tam víru, a ta neodmítá a neuráží národní obyčej a zvyklosti, pokud nejsou špatné; naopak, chce je uchovat a dát jim novou křesťanskou důstojnost.“ Mezi exponáty je také pečeť s obrazem sv. Václava.

(Nový Život)

V Mišimonja - blízko Osaky, Japonsko, se bude odhalovat bronzová socha sv. Maximiliana Kolbeho. Je 3,5 m vysoká a váží 500 kg. Znázorňuje světce, jak padá pod ranou nacisty a zvedá pravou ruku na znamení odpuštění a kněžského požehnání. Je

Serving your
family's financial needs
for over 60 years

**MID AMERICA
FEDERAL SAVINGS**

CICERO: 5090 W. Cermak Road, Phone 863-6700

4800 W. Cermak Road, Phone 656-1770

RIVERSIDE: 40 E. Burlington St., Phone 442-9700

LA GRANGE PARK: 1921 E. 31st St., Phone 579-1400

WESTERN SPRINGS: 40 W. 47th St., Phone 246-8990

CLARENDON HILLS: 55th & Holmes, Phone 325-7300

NAPERVILLE: 1001 S. Washington St., Phone 420-1001

9 E. Ogden Ave., Phone 420-8000

WHEATON: 250 E. Roosevelt Road, Phone 653-4800

ST. CHARLES: 2600 E. Main St., Phone 377-2100

"You're never more than 5 miles from a
Mid America Federal Savings office in the Western Suburbs."

Assets over
\$650,000,000

to dílo Itala Efidio Geronu, který zhotovil několik bronzových dveří pro italské kostely.

15.-16. května navštívil sv. Otec Luxemburg. Jeho návštěva byla začátkem duch. obnovy, která se bude konat na podzim v celém Luxemburku.

Ve Francii je „hnutí křesťanských motocyklistů“, jehož duší je 22 letý bohoslovec z Nancy, Eric Hans, sám nadšený motocyklista. Chce rozšířit hnutí, v podstatě - ale ne úplně - katolické, po celé zemi. Protestanté ve fran. Švýcarsku už mají 2 roky křesťanský moto-klub v Lausanne.

Na vyšším tělovýchovném institutu v Miláně obhajovala I. Ferrerio svou diplomní práci: Tělesná výchova a volný čas v učení JP II. Získala 110 bodů s vyznamenáním. Analyzuje sportovní výchovu z pedagogického hlediska na závodní, diletantské a léčebné úrovni.

Jugoslávské úřady zneklidňuje rostoucí vliv islamu hl. v Bosně-Hercegovině, Makedonii a v Kosovu; někteří intelektuálové pomýšlí na zřízení islamské republiky v Bosně-Hercegovině.

Kalifornský soud zakázal mši sv. za 16.500 lidských plodů, kterou chtěli organizovat protivníci umělého potratu na předměstí Los Angeles; prý je to ilegální.

Reakce P. Boffa na odsouzení jeho knihy „Církev, charisma a moc.“ - Nechce se rozejít s církví, neboť je lépe jít s církví než zůstat sám se svou „teologií“. Na hranicích mezi Itálií a Vatikánem se 21.3. konala minimanifestace ve prospěch Boffa, organizovaná italskou extrémní levicovou stranou „proletářská demokracie“. Týž den P. Boff sdělil, že nenavštíví Rakousko, Itálii a Assisi, jak bylo plánováno. P. Boff je prakticky vyloučen z církve jako každý, kdo popírá její učení.

Brazílská biskupská konference vypracovala zvláštní Otčenáš na téma hladu v rámci kampaně bratrství 1985. /Kristus nás tedy naučil nedokonalému Otčenáši./

12.4. vzpomněli v Olindě - Brazílie, 400 let od příchodu františkánských misionářů. V r. 1585 byl v městě založen první klášter.

Metropolita Filaret, zodpovědný za mezinárodní styky při moskevském patriarchátu schvaluje „teologii“ /spíš ideologii/ osvobození a kritizuje postoj Vatikánu, hl. pokud jde o ukrajinskou uniatskou církev.

Čínské úřady požádaly malou norskou církev „misijní konvence“, aby postavila a vedla universitu pro 12.000 studentů pobřežního města Žhang Žhang

v již. Číně. Vzniká tam naftový průmysl, do něhož se už zapojily soukromé společnosti a Norsko. Universita by se mohla otevřít za 10 až 15 let.

Podle tureckého topografického odborníka prof. Yilianze Gunera nemohla Noemova archa přistát na hoře Araratu-Agri-Dagi, 5165, nýbrž na hoře Cudi v severových. Turecku - 2115 m.

UNESCO v Paříži dá razit medaili Viktor Hugo na počest 100. výročí smrti francouzského spisovatele.

Poprvé po dvou letech směla nikaragujská katolická vysílačka přímým přenosem vysílat mši sv. na Květnou neděli. Sloužil ji arcibiskup z Managuy, nyní už kardinál Obando y Bravo.

Se sv. Otcem se při jeho návštěvě v Beneluxu nesetkali nizozemští židé, protože nesplnil jejich požadavky a belgičtí protestanté.

Od 24.3. je sv. Otec čestným občanem Ecuadoru. V dekretu, podepsaném prezidentem, se zdůrazňuje pastorační, výchovná a sociálně prospěšná práce sv. Otce za jeho návštěvy v zemi.

29.3. byla na teolog. fakultě v Innsbrucku poprvé udělena cena Karla Rahnera Dr. Herbertu Rückerovi, asistentu university v Bochumu za disertační práci Africká teologie, výklad a dialog. Rahnerova cena byla založena krátce před jeho smrtí/30.3./ 5. března k jeho 80. narozeninám.

Kardinál tajemník Casaroli byl v březnu vyznamenán portugalským min. předsedou velkým křížem Dona Enriqua.

Otec biskup Hruškovský vydal velikonoční pastýřský list na téma: „Pokračování v cyrilometodějské brázdě.“

Gener. kapitula zvolila na dalších 6 let P. Sainze de Bařanda /Španěl/ gen. představeným bosých karmelitánů. T.č. revidují své stanovy. - V Africe roste počet benediktinských klášterů.

23.4. se konala na podnět Mariánských družin v lateránské bazilice v Římě pobožnost na odčinění urážky Panny Marie, způsobené vulgárním filmem švýcarsko-francouzského režiséra J.L. Godarda: Zdravas Maria - promítaném v jednom římském kinu. Sv. Otec zaslal vikáři města Říma Polettimu telegram: „Připojuji se k odsouzení tohoto filmu, který uráží a překrucuje obsah základních otázek křesťanské víry i historickou pravdu a bezohledně zlehčuje náboženské city věřících, úctu k posvátným hod-

notám i postavu PM, kterou křesťané tolik milují. Při této pobožnosti jsem duchovně s vámi. Poselství uzavírá prosbou k PM o milosrdenství vůči Církvi a světu.

Katol. universita v Argentíně připravila pro tento rok přednáškový kurs: „Teologie osvobození a marxismus“. Kurs bude na 15 místech. Hl. námět; postupné pronikání marxismu do této tzv. teologie a věroučné úchytky. Dále „Lidová církev“ založená na třídním pojetí, je námět příštího kursu.

(Klub)

Náboženské zprávy z Československa

V lednu 12 německých katolíků propašovalo do Československa rozložený čtyřmetrový kříž, který byl symbolem Milostivého léta 1983 a který pak sv. Otec světil mládeži. Kříž stál na čelném místě při loňském mnichovském sjezdu německých katolíků a mladí s ním byli už také v Taizé, Lurdech a v Arsu. KNA přinesla fotografii skupiny s křížem kolem Otce kardinála Tomáška. Byl to, jak mu sami řekli, jejich důkaz vděčnosti za neohrožené svědectví, které podává víře a církvi, a též znamení jednoty a solidarity mladých věřících na Západě s věřícími v Československu. V odpovědi kard. Tomášek řekl, že ho těší návrat mladých na Západě k víře, také on ve své vlasti že počítá do budoucna s mládeží. U kříže se s nimi pomodlil. „Kdo pracuje pro Boží království, dělá mnoho; kdo se za ně modlí, dělá ještě víc, a kdo pro ně trpí, dělá nejvíce ze všech,“ připojil k jejich zmínce o křížové cestě, kterou prochází jeho církev.

Oslavy letošního jubilea smrti sv. Metoděje stále znepokojují čs. komunisty. V tisku najdeme často články, které mají přesvědčit i věřící, že solušní bratři nepřinesli na Velkou Moravu křesťanství, ale že podstata jejich mise je na poli kulturně-politickém. Opakují závěr článku prof. Poulíka v příloze RP „Haló sobota“, že hrob sv. Metoděje v Uherském Hradišti-Sadech nalezen nebyl - polemizuje tu i s článkem, který svého času uveřejnilo vatikánské L'OR - a po svém vykládají případná faktická nedorozumění v Římě, nebo intriky bavorských biskupů, Svatopluka, Wichinga atd. Článek Poulíkův otiskuje i slovenská Večerní pravda, v Tribuně najdeme článek se stejným titulem, jako byl Poulíkův, „Legenda a skutečnost“ a v jiném článku „Nad otazníky historie“ znovu vyvracejí hlasy o

tom, že hrob sv. Metoděje byl nalezen, „CM pravda“ je titul článku ve Večerní pravdě, „Solunští bratři“ v Rolnických novinách, „Zakladatelé slovanské vzdělanosti“ zase v slovenském Novém slově atd.

Dalším oblíbeným tématem v proticírkevní a protipapežské propagandě je odsouzení nikaragujských kněží-ministrů, kterým bylo po opětovném marném napomenutí zakázáno vykonávat kněžské funkce, nebo, když o to požádali, byli uvedeni zpět do laického stavu. Kdežto latinsko-americkým kněžím se zakazuje pracovat ve prospěch lidu, i když se tím octnou na poli politiky, a odsuzuje se „teologie“ osvobození, „rozvratnická činnost proti socialistickému zřízení“ prý se trpí kněžím v Polsku, Jugoslávii a vyhrabává se i Slovenská republika. Poslední exhortace „Osmíření a pokání“, neuznává plně tzv. sociální hřích a odsuzující třídní boj, prý jen nahrává USA a jejímu imperialismu.

„Velký Šedý vlk zatahuje“ je seriál v Tribuně; jedná o pozadí turecké teroristické organizace, s níž byl ve styku atentátník na papeže Ali Akža; nezmiňuje se však o ochraně, kterou organizaci dávalo Bulharsko, zvláště při pašování omamných látek, jak to dokázalo vyšetřování v řadě západoevropských zemí; atentát na papeže je dost opatrně obcházen.

19. března se konal soudní proces proti třem slovenským mladým katolíkům - Borovskému, Gabajovi a Koncovi; v prosinci 1983 byli zatčeni na polských hranicích a obviněni z trestního činu devizového hospodářství - byla u nich nalezena náboženská literatura; loni koncem srpna byli propuštěni z vazby, Borovský a Konc byli však mezitím vyloučeni ze studia na bratislavské Vysoké škole technické. Všichni tři byli odsouzeni na 18 a 16 měsíců nepodmíněně, pro „přečin proti národnímu hospodářství, nedovolený dovoz zboží ze zahraničí“, rozumí se náboženská literatura. Do Bratislavy přijeli /jak píše rakouská tisková kancelář Kathpress/, četní přátelé odsouzených, aby dali veřejně najevo svůj nesouhlas.

Nové zvolené předsednictvo federálního výboru sdružení Pacem in terris konalo začátkem března v Praze své první pracovní zasedání. Byli přítomni vedoucí sekretariátu pro věci církevní při federální vládě Janků a ředitel sekretariátu při českém ministerstvu kultury Jelínek. KN z 17. března přináší úryvky z pozdravného projevu americké řeh. sestry Stefanie na

sjezdu PIT; sestra pracuje mezi chudými v Brazílii.

V červenci se bude konat v Praze VI. všekřesťanské zasedání - jako protiváha proti oslavám sv. Cyrila a Metoděje?

Kněžské hroby: 13. února zemřel v nemocnici v Novém Městě na Moravě ve věku 80 let Otec František Šilhan, v letech 1945-69 provinciál české jezuitské provincie; v nastrojeném procesu proti představitelům řeholních společností byl v předvečer Velkého pátku r. 1950 odsouzen na 20 let žaláře; patnáct si jich odseděl v nejpřísnějších věznicích, pak byl amnestován, ale s výjimkou několika měsíců v r. 1968 žil i nadále pod dohledem policie v Charitních ústavech v Radvanově a od r. 1980 na Moravci. Jak v žaláři tak i na jakés takés svobodě byl posilou a oporou svých spolubratřích i spoluvězňů; poslední léta ho trápily nejrůznější neduhy, následky to vězení, jim také podlehl. Byl pohřben v jezuitské řádové hrobce na Moravci. Před jmenováním provinciálem byl rektorem a profesorem psychologie na řádovém českém učilišti.

Dále zemřeli dpp.: Rudolf Púchovský, správce fary v Uhrovci v litoměřické diecézi; Bohumil Landsmann, farář v Klášterci n/Ohří; Václav Razík, vězeň z let padesátých, pohřben od sv. Tomáše v Brně; František Bouška, děkan ze Strážičtí, okr. Plzeň-sever; Václav Nekola, děkan v Chlumci u Sedlčan; Augustin Malý, „kněz u sv. Martina v Onšově“; František Klapuch, naposled duchovní správce v Postoloprtech; štrahovský premonstrát P. Štěpán Josef Mácha, v Milevsku; František Tesař, z Jedlové u Poličky; František Janiš, děkan ve Frýdlantě v Čechách; Zdeněk Křištof, duchovní správce v Čkyni a Malenicích u Vimperku; jezuita Norbert Zelený, v předvečer své osmdesátky, profesor latiny a řečtiny na řádových gymnáziích v Praze-Bubenči, na Velehradě a v Brně, pak duchovní správce, nakonec v Praze na Pankráci; Vratislav Hartman, duch. správce v Bohušovicích n/Ohří.

PRÁZDNINY PRO DĚTI V UNION PIER

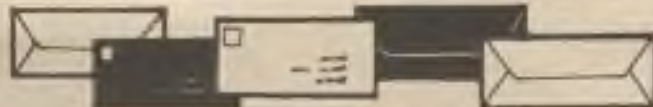
Chcete dopřát dětem hezké prázdniny v rodinném prostředí v Union Pier - Michigan?

Od 1. července do konce srpna.
Ubytování, jídlo, stálý dohled
\$70.00 týdně

Volejte ráno do 10 hodin:

☎485-4765

DOPISY našich čtenářů

Port Credit - Ontario Kanada

Drazi přátelé,
další rok je za námi. Čtení Hlasu národa je zajímavé. Myslim, že je málo tak náročných, aby mohli být nespokojeni. V rámci Vašich možností je tam všechno, co může čtenáře zajímat a co se dá v rámci časopisu obsáhnout. Náboženství, kultura, hudba, umění, historie, politika, vše tam má své místo.

Líbí se mi, že při všech svých starostech máte tolik pochopení pro dorůstající mládež a nové příchodci. Domnívám se, že nestačí jen číst Písmo Sváté, ale že je důležité umět chápat druhé a působit svým příkladem na své okolí.

Kéž Vám Bůh žehná ještě mnohá léta.

Váš čtenář

Frank Stalmach

*

Vážený pane inženýre,

milý náš čtenáři,

děkujeme za předplatné a Vaše milé řádky. Pokaždé když se nám ozvete, vždy znovu a znovu

si rád vzpomínám na naše dvoji setkání za života budovatele vaší torontské exilní farnosti, dnes již Otce Jaroslava Jandy. To druhé setkání bylo při svěcení nového kostela sv. Václava a kulturního střediska. Vaše drahá choť tehdy zpívala jednu z Dvořákových biblických písní a tuším, že Gounovo Ave Maria. Na varhany ji tehdy doprovázel, vzpomínám-li si dobře, dr. Kyselka. Pamatuji si také na Vaše vzácně křesťansky vychované děti a na veškerou práci, kterou jste vložil do přestavby starého skladiště na nový kostel sv. Václava. Škoda jen, že jsme Vaši rodinu neměli alespoň na několik let mezi námi v Chicagu! Už dávno bychom tady mohli být o kousek dál! Posílám Vám tedy při této příležitosti upřímně vděčný pozdrav za vše, co jste pro sv. církev a naše krajany v životě vykonal. Vyříd'te laskavě - třeba jen telefonem - srdečný pozdrav rodině Honigových a paní Ince Steinské, ať se nám zase někdy ozve. Doufám, že Vám všem dosud zdraví dobře slouží.

Děkujeme za pochopení našich snah v tiskovém apoštolátu. Ačkoliv jsem jako kněz sloužil před svým příchodem do USA pěti či šesti národnostem, nikdy jsem nevěděl, že je tak nesnadné, aby se český kněz zachoval všem českým a moravsko-slezským věřícím katolíkům a zvláště exulantům, kteří, kdyby žili doma by se pravděpodobně nikdy ani nesetkali. Nenaříkám si, beru to jako pokání za své chyby, a za kněze, kteří snad v minulosti naše věřící nějak „pohoršili“ svou úzkoprsostí, lakotou či „hospodyní“. - Ještě horší to však je „zachovat se“ našim, stále málo demokraticky smýšlejícím krajanům v novinách, zvláště když je ve skutečnosti děláte pro čtyři různé generace a myšlenkové i vzdělání zcela odlišné kategorie čtenářů. Velké americké či kanadské týdeníky, vybudované hlavně na inserci, takové starosti nemají. - V duchu se při vydávání každého čísla omlouvám těm nejstarším starokrajanům, kteří patří k našim nejvěrnějším a nejštedřejším předplatitelům, a pro něž se mi zdá většina obsahu každého čísla nejméně poutavá. Ti by chtěli více dopisů, krátkých povídek, vzpomínek na mládí, více poučných životopisů svatých a hlavně by si jejich slábnoucí zrak zasloužil větší písmo, což by nám zase zmenšilo novinovou plochu. Jen duševně mladé stále smýšlející babičky a stařečkové, kteří odebírají H.N. z opravdové lásky a z hlubokého přesvědčení o důležitosti krajanského dobřého tisku, pochopili, proč věnujeme např. pozornost čs. a evropskému sportu. Chtějí, aby H.N. pokračoval i po jejich odchodu na věčnost a souhlasí s tím, že tak někdy padne oko mladých i na to Kristovo evangelium a dají pak své děti pokřtít. Několik starých věrných čtenářů nám dokonce napsalo, že čtením sportu nakonec

omládli, protože mají radost, že chlápce z jejich rodného kraje - Brna, Č. Budějovic, z Plzně, z Tábora z Dun. Stredy, Pov. Bystrice, z Trebišova či z Nitra jsou tak dobrými fotbalisty. - Nejhorší je to, samozřejmě, s nevyčísitelnými škarohlídy, kteří zapominají na dobré věci první Čs. republiky a stále si namlouvají, že kdyby byli bývali tehdy oni ve vládě, že by to zaručeně dělali lépe a v exilu jsou všichni špatní, jakmile s jejich názory úplně nesouhlasí. Inu, takoví už asi zůstanou do smrti, protože asi nepochopili ani Křížovou cestu s Kalvárií, ani Vzkříšení!

Vyprošujeme Vám hojnost Božího požehnání a zdraví.

vděčně Váš

Fr. Vojtěch

St. Louis - Missouri

Milý velebný pane,

posíláme Vám opožděně \$50.00 na Hlas národa. Ctíme jej oba rádi, děláte to moc dobře. Po přečtení jej dáváme známým a nově přijetým, kteří nemají dostatek peněz, aby si jej koupili.

Čekám, kdy otisknete baseň o J. Čepovi. Ukazoval jste mně, že ji máte připravenou. Pošlete mně třeba alespoň kopii.

Moc rád bych se na chvíli u Vás zastavil, až budu zase někdy v Chicagu. Zatím se mějte všichni v Hlasu národa pěkně a Pán Bůh Vás opatruj.

V Kr. P. a P.M.

Jan Burian

Milí Burianovi,

děkujeme mnohokrát za vyrovnání předplatného a dar tiskovému fondu. Potěšili nás Vaše řádky. Pojedete-li do Chicaga, nezapomeňte se zastavit. Rádi vzpomínáme na Vaši návštěvu. Vaše verše o Čepovi jsou vysázené, posílám Vám jejich kopii a použijeme jich při jeho dalším výročí.

Pán Bůh Vás ochraňuj

Otec Vojtěch

Parma - Ohio

Vážená redakce,

srdečně Vás i s manželkou zdravím a přeji hojnost Božího požehnání. Posílám sek na \$30.00 na předplatné. Děkuji p. Ferjenčíkoví za článek, v kterém se zastal presidenta Beneše. Všichni máme chyby a není pěkně, když národ své vůdce hanobí. Naš národ sám zaprodal svou svobodu ve volbách v roce 1946.

Srdcečně zdraví

Petr a Marie Kolařík

Vážení naši čtenáři,

děkujeme za vyrovnání předplatného. Pokud nám místo stačí, snažíme se v novinách dát příležitost pisatelům různých názorů; přitom se však snažíme udržovat dobrou úroveň. Mnohé došlé příspěvky z toho důvodu není možno uveřejňovat. Vážíme si kritiky, ale nesmí však být osobní a urážet.

Přejeme Vám vše dobré a pěkně pozdravujeme

redakce

Chattanooga - Tennessee

Důstojný příteli,

prosím, abyste laskavě porozuměl, že jsem se zdržel s odesláním předplatného pro současný rok milého Hlasu národa. Moje milá manželka je těžce nemocná, i při pomoci ošetřovatelek, musím každou chvíli pomoci, abych pokud je v mé moci kardiackého pacienta, ulehčil její utrpení.

Tato situace rovněž znemožnila, abych vypracoval příspěvek do Vašeho týdeníku z bohatství vzpomínek mých blízcích se 83. narozením.

Hojnost všeho požehnání ve Vašem obětavém úsilí ve vedení vzácné publikační činnosti s kruhem redakčního sboru přeje

Váš oddaný

Karel Hujer

Vážený pane profesore - vzácný a milý příteli,

rozesmutněly mne Vaše řádky o zdravotním stavu Vaší paní. Jste oba v mých častých modlitbách. Do dalších let Vašeho plodného života vyprošuji hojnost Božího požehnání a

HLEDÁM

nocleh v Berwynu na 3 noci po dobu tří dnů Sokolského sletu. Nejraději u české neb slovenské rodiny, není však podmínkou. Abstinent a nekuřák. Pište do adm. t.j. na značku:

„Čechoslovák“.

NEPŘEHLÉDNĚTE:

Podarilo se nám koupit celou kolekci "ČESKA" jemně broušeného křišťálového skla. Special 25 % sleva z původních cen. Přijďte se podívat, dokud máme na skladě!

Nenechte si ujít tuto příležitost!

Blahopřání ku Dni otců v řeči české, slovenské, anglické i jiných řečích na skladě ve velkém výběru.

Mlýnky na mák z železné litiny právě došly. Cena \$27.50, poštou \$30.90.

Formičky na pečení - ořechy, krabička 50 kusů za \$8.50, poštou \$10.50.

Formičky na pečení rakviček, 10 kusů za \$3.50, poštou \$4.95.

Potřebujete-li pěkný dárek, najdete u nás hodnotné věci jako nikde jinde: chodská KERAMIKA (novinky), moravská, slovenská, KRISTALOVÉ sklo z různých zemí. Bohatý výběr PENTLI ke krojům, ŠÁTKY na hlavu, PANENKY v krojích. A MNOHÉ JINÉ.

Anglicko-slovenský a slovensko-anglický vreckový slovník, \$6.50, poštou \$7.75.

Czechoslovak Pastries, \$2.75, poštou \$3.75.

Slovníky, učebnice, zábavné i umělecké knihy v obrovském výběru. Pište si o seznam.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Zákazníky z Illinois upozorňujeme, aby na každý \$1.00 poslali o 7¢ více na státní daň.

Tuzex

Zásilkou a peněžní poukázkou vyřizuje rychle, spolehlivě a zaručeně.

F. PANCNER, Inc.

Importér a zástupce Tuzexu, Artie,
Unicopu a jiných čs. podniků

6514 WEST CERMAK RD., BERWYN, ILL. 60402

Telefon 484-3459

CESTOVANÍ JEDNOTLIVÉ NEBO SKUPINOVÉ -
kompletní služby - MNOHOLETÁ ZKUŠENOST -
návštěvy příbuzných a známých z Československa
i jiných zemí do USA - POMOC S DOKUMENTACÍ
A PŘEDPLACENÍM LETENKY

Zařídíme dle Vašeho přání a k Vaší plné spokojenosti
Pro informace VOLEJTE nebo PIŠTE:

TRAVEL ADVISERS, INC.

1515 NORTH HARLEM SUITE 110, OAK PARK, IL 60302

Dagmar J. LAVIČKA

(312) 524-2244

zdraví. Věřím, že až se situace u Vás domalepší, že na nás nezapomenete s příspěvkem do našich novin, který je vždy jejich obohacem.

Děkujeme za zaslání předplatného.

Se srdečným pozdravem a stalou vzpomínkou: do ochrany Boží Vás oba svěřuje

Otec Vojtěch

Endicott - New York

Ctění redakce.

vypršelo mně předplatné. Mám však letos těch vydání mnoho, stále ještě nevím, kolik mám dopláct lékařům. Tak raději vyrovnám to nejdříve u vás, a později pošlu jako vždy ještě něco na inkoust. Minulý rok jsem byla dvakrát v nemocnici. Když dojde Hlas národa tak dostanu hned lepší náladu, a i na ty zdravotní potíže člověk alespoň na chvíli zapomene.

Příkládám šek, který mně dcera vypsalá.

Přeji vám všem v redakci a také čtenářům, hlavně nám starším - hodně toho zdravíčka a Božího požehnání.

Frances Franta

*

Miki naše čtenářko,

děkujeme Vaší dceři, že se postarala o včasné vyrovnání Vašeho předplatného. Doufáme, že tento rok s Vaším zdravím to bude lepší, alespoň se za to upřímně modlíme. Však minulý rok jste si té nemocnice užila dost.

Srdečně pozdravujeme a vzpomínáme

redakce

Cicero - Illinois

Milý Otče Vite,

posílám předplatné a dar \$20.00 tiskovému fondu. Vím, že je můžete použít na mnohých místech. Hlas národa se mně moc líbí a doufám, že jej budete ještě hodně dlouho vydávat. Letos o vánocích byl se mnou můj syn, tak svátky byly hned veselejší a šťastnější.

Přeji Vám hojnost Božího požehnání a dostatek potřebného zdraví a síly k překonání všech obtíží Vaší manáživě a tak záslužné práce.

Ze srdce Vám to přeje

Julie Hrubeczký

Milá paní Hrubeczká,

Pán Bůh zaplat' za předplatné a stědrý dar tiskovému fondu. Doufám, že se Vám daří dobře a že se brzy zase někde uvidíme. Postrádali jsme Vás na výroční schůzi Distriktního svazu českých katolíků, na kterou pravidelně chodíváte.

Bud'te hodně zdráva a Pán Bůh Vás opatruj

Otec Vojtěch

**Pozvánka
na Český den
v Clevelandu**

Tradiční již 62. Český den se koná v neděli 9. června 1985 na výletním táboru DTJ poblíže Auburn Corners. Tento oblíbený výlet je dostaveníčkem všech Čechoslovanů v celém Clevelandu a širším okolí. Letos 62. Český den se pořádá na podporu našich národních budov; České národní síně, České síně Sokola a DTJ tábora.

K obědu se bude podávat oblíbená vepřová pečené, knedlík a zelí, výborný guláš, pečené párky na rožni a jiné pochoutky. Na čepu bude řádně chlazené pivo pro žízňivé. Česká hudba se bude rozléhati po celém kraji jak k poslechu, tak i k tanci. Hrátí bude několik kapel dobře známých hudebníků a ve stínu košatých stromů sokolské kapely budou hrát i pro vaše potěšení.

Naši krajané vždy podporovali naše krajské podniky, aby se český život v Clevelandu udržel. Jsme jisti, že se i letos v hojném počtu dostaví na tento Český den a podpoří naši snahu udržeti naše budovy.

Zveme vás, milí přátelé, abyste se přišli pobavit mezi naše krajany, poslechli si naši hudbu, pobesedovali si v krásném táboru DTJ, něco dobrého snědli a hlavně podpořili dobrou věc!

Těšíme se na shledání v neděli 9. června 1985 na 62. Českém dnu...

Milada H. Žižková,
p.r.

Jaroslav Moudrý:

**Ferdinand Pancner
„93“
Jen další narozeniny
a ještě další!**

Dne 2. května se konala v místnostech známé českoamerické restaurace „Kryształ“ ve Westmontu, Il., oslava třidevadesátiletých narozenin pana Ferdinanda Pancnera, známého importéra-exportéra z Berwynu v Illinois. Oslavy se zúčastnilo téměř 50 jeho přátel. Mezi hosty jsme viděli členy rodiny, jakož i blízké i vzdálené, staré i nové spolupracovníky oslavence.

Snaha po dobrém vylíčení dosavadního životního díla pana Pancnera by si vyžádala celý objemný spis. Když Alexander Dumas ml. napsal své nesmrtelné „Tři mušketýři“ (2 díly) zjistil, že je vlastně na počátku svého vyprávění. Proto se uchopil opět pera a vychrlil další 2 díla svého neméně známého románu „Tři mušketýři po dvaceti letech“. Ale události a zápletky jeho vyprávění

**KONFERENCE EXPERTŮ
NA LIDSKÁ PRÁVA V OTTAWĚ**

Podle zprávy z Ottawy, kde byla dne 8. května t.r. zahájena konference expertů na lidská práva signatářů Závěrečného aktu z Helsink, předložil vedoucí americké delegace, velvyslanec Richard Schifter, zúčastněným delegátům k projednání seznam 174 osob, které jsou vězněny v zemích sovětského bloku pro svoje přesvědčení, s tím, že jejich propuštění na svobodu by přispělo k zmírnění mezinárodního napětí.

vení a zajem jeho čtenářské obce se tak zkomplikovaly, že musel připsat další 4 díly, „Tři mušketýři po deseti letech“ - Vicomte de Bragelonne“. Ovšem, slovnitý pan Alexander Dumas neznal pana Pancnera, ne snad z důvodů časových, ale spíše geografických. Nechceme a nemůžeme se přirovnávat k jednomu z představitelů francouzského romantismu, ale tolik víme, že k popisu života pana Pancnera by 8 svazků určitě nestačilo! I dílo jako „Pan Pancner ještě po padesáti letech by zapadlo časově asi tak do pozdních začátků jeho obdivuhodné obchodní kariéry. „Kramerius v Chicagu“ by mohl být spíše samostatným svazkem pro sebe. Proto se musíme v důsledku nedostatku místa a svých schopností omezit jen na krátký přehled základních životních dat.

Ferdinand (v USA zkráceně Fred) Pancner se narodil dne 29. dubna roku 1892 v Kyjově na Moravě. Tam také vychodil školu a vyučil se knihkupcem. Do Ameriky přijel v r. 1913 jako 21 letý, plnoletý mladý muž. V prvním svém zaměstnání byl prodávatelem v „departmentním“ obchodě pana Flzáka na 18. ulici bývalé chicagské „České Plázi“, v tehdejším středu všeho národního dění a snažení našich zdejších starokrajských pionýrů. V téže roce se však už osamostatnil a otevřel si svůj vlastní obchod na 26. ulici v „srdci české Kalifornie“. Drahý obchod si otevřel v r. 1941 na 22. ul. - Čermákově třídě v Berwynu. Prvý svůj obchod na 26. ulici prodal v r. 1952 Robelům. V letech 1928 až 1930 cestoval po Americe s českými filmy. Tvrdá a zodpovědná práce přinesly mu zasloužený úspěch a uznání jeho krajanů a spoluobčanů.

Slyšel jsem několikrát pozvánku, že pan Pancner měl „kliku“ na dobré zaměstnance. To však není zcela správné vysvětlení jeho úspěchu. Pan Pancner si uměl vybrat své spolupracovníky. Tedy měl a dosud má vlastnost, kterou postrádá drtivá většina amerických obchodníků, průmyslových a politických vůdců. Ne koho znáš, ale co znáš, bylo vždy jeho zásadou. Necht' je to Olinka, Jiřinka, Mařenka, Hanička, či pánové Šmejkal a Kouba, vždy rozpoznal a nakonec věděl, co je v nich.

Význam pana Pancnera pro svobodnou českou, slovenskou a podkarpatoruskou větev v zahraničí zhodnotila při této oslavě jeho narození řada řečníků. V pořadí jak následuje promluvil: Paní Olinka Mitasová, nejstarší zaměstnanec - (co do délky zaměstnání ovšem) - promluvila za zaměstnance. Za mohutného potlesku přečetla také pozdravné telegramy, které byly panu Pancnerovi zaslány paní Nancy a prezidentem Ronaldem Reaganem, gubernátorem státu Illinois J. Thompsonem a členem kongresu Spojených států zástupcem pátého volebního okruhu Williamem O. Lipinkim. Dr. Zdeněk Hrubec provedl humorou „essay“ o původu jména Pancner. Poté promluvil pánové Moudrý a Okál. Sletna Vrázová vzpomínala osobního styku svého otce - světového cestovatele Stanko E. Vráze s panem Pancnerem. K tanci a poslechu zahrála velmi úspěšně naše známá „Královna polek“ paní Vlasta Kráková se svým manželem Jendou.

Mnogaja ljeta a tu „stovku“ oslavíme v 6 hodin večer „U kalicha“, haed jak to doma „praskne“.

**STANLEY STAWSKI
DISTRIBUTING CO.**

Importers & distributors of fine quality beers, wines, liquors

Známe oblíbené pivo "Gösser" z Rakouska. — Žádejte v obchodech a restauracích

1136 NORTH ASHLAND AVENUE
Chicago, Ill. 60622 • Tel: 278-4848

MINARIK'S BAKERY

**FINEST CZECH PASTRIES AND COOKIES
WE SPECIALIZE IN
PARTY AND WEDDING CAKES**

- Všechny pekařské a cukrářské výrobky
- Evropské speciality
- "Special Homemade" cukroví
- Velmi chutné máslové housky a štrůdl

5832 W. Cermak Rd, Cicero, Ill. 60650
OLympic 2-2854

Možno objednat telefonem: laskavá a rychlá obsluha český i anglicky

DO ČESKOSLOVENSKA 1985

Hlavní skupinové odlety do Prahy a Bratislavy z Chicaga nebo z New Yorku za nejlevnější ceny.

30. května, 13., 24. a 27. června, 18. července, 8. srpna a 5. září.

Každý zájezd je na 16, 23 nebo 30 dní pobytu a může být prodloužen až na 90 dní.

Speciálně doprovázený zájezd na Spartakiádu odlet 24. června s návratem 13. července.

6 dní pobytu v Praze, 12 dní zájezd Československem, vstupenky na Spartakiádu a do Národního divadla.

ZÁJEZDY na Jamaicu, Bahamas, Arubu a ostatní Karibské ostrovy. Za velmi výhodné ceny.

Napište nebo zavolejte o podrobné informace:

**WEBER
TRAVEL AGENCY, INC.**

6805 W. ČERMÁK RD., BERWYN, ILLINOIS 60402
TELEFON: (312) 242-1512 nebo 749-1333

LETEM

SVĚTEM

Brusel. — Dne 18. května papež Jan Pavel II. oslavil své 65. narozeniny v belgickém městě Mechelen (Malines) severně od Bruselu, sídla belgického arcibiskupství. Ve svém proslavu si postěžoval na to, že v povatikánské době církev trpí mnohými nepořádky a rozdělením, protože reformy Vatikanánského koncilu byly někdy nesprávně chápány a prováděny. Pozorovatelé říkají, že nyní se sv. Otec soustředí na urovnání vnitřních poměrů v církvi, ve snaze překlenout všechno úchylné a stmelit jednotu jak v náboženské nauce tak i v kázni kléru. Za tím účelem svolal do Vatikánu na podzim 1985 mimořádnou synodu biskupů. — V týž den v městě Namuru v jižní Belgii vyzval asi 50 tisíc mladých lidí, aby se připravovali na manželství a rodinný život stejně vážně jako na své životní povolání, aby si nemysleli, že něco zmeškají, když jako katolíci mají zachovávat pohlavní zdrženlivost, at' se vyvarují omamných drog příliš nákladných výstřelků módy a hlučné muziky, která ničí přemýšlení, schopnost koncentrace a i sluch. Satan existuje a používá stále tutéž metodu: Namlouvá lidem, že návod k pravému štěstí z Desatera je starý přežitek, a že se bez Boha obejdou. V Lutychu sv. Otec vyslechl řeč předsedkyně venkovské katolické akce, která si stěžovala na to, že papežské cesty do ciziny jsou příliš přepychové, plné „pompy a nádhery“, a zároveň tlumočila přání katolických žen, zastávat v církvi významnější funkce a mít v

ní rozhodnější slovo než dosud. Sv. Otec jí vlídně vyslechl, avšak přímo jí neodpověděl. Při jiné příležitosti však vysvětlil, jaká je hlavní role žen a laiků vůbec v církvi; uplatňovat a provádět zásady evangelia v životě. — V neděli 19. května se na bruselském stadioně setkal se sedmi tisíci polských uprchlíků, kteří žijí v zemích Beneluxu. Řekl jim, že celý svět se s úžasem dívá na to, jak polský národ s rozhodností požaduje svobodu a právo na sebeurčení a neohroženě vyznává svou věrnost Kristu. — K delegátům hnutí katolických dělníků JOC a křesťanských pracovních unií, řekl, že zhoršující se světová krize si vyžaduje silnou křesťanskou odpověď. Je nutno vést „vytrvalý zápas“ za sociální spravedlnost a hledat nový typ ekonomie, který nebude nespravedlivý vůči nejslabším členům společnosti a více nadaným, výkonným a finančně úspěšným křesťanům bude připomínat povinnost dát své vrozené dary do služby společnosti. Kritizoval materialistické a ateistické ideologie i ekonomické systémy, hledící pouze na hmotný zisk a výtěžek s naprostým nezájmem o lidskou důstojnost dělníka. Necht' se tedy věřící modlí za tvůrčí ideje pro spravedlivé rozdělení plodů lidské práce. — Pod širým nebem před basilikou Božského Srdce Páně na Kukelberku v Bruselu sloužil mši sv., při které bylo přítomno na 120 tisíc lidí, včetně krále Bauduina a královny Fabioly. Ve svém kázání vyběl vlámské a valonské občany Bel-

gie k jednotě, harmonii a svornosti. Požádal je, aby nezapomněli na to, že je mnohem více toho, co je spojuje, než toho co je rozděluje. Mají usilovat o udržení si své tradičně vzorné koexistence, která se může stát příkladem k následování ostatnímu světu. Dne 21. května navštívil v Biersetu francouzsky mluvící část Lovanské katolické university. Jeden ze studentů ve své řeči vyslovil své politování nad tím, že Vatikán se staví zamítavě vůči „teologii osvobození“. Také řekl, že mnozí studenti jsou přesvědčeni o tom, že boj lidu za osvobození Polska, Nikaragvy, Salvadoru a Čile je v plné shodě se základními křesťanskými zásadami o svobodě, spravedlnosti, demokracii a respektu lidských práv. Sv. Otec ve své odpovědi uznal, že moderní civilizace a demokratická společnost požadují legitimní pluralismus v postoji, chování a smýšlení, že však v oboru základních náboženských zásad a světového názoru není možno jménem pluralismu přičítat indiferentně stejnou hodnotu všem ideologiím. Vatikán nedávno zamítl názory brazilského „liberačního“ teologa Leonarda Boffa o třídním boji, inspirované marxismem a jeho názory o „lidové“ a méně hierarchické církvi, které se příliš neliší od názorů protestantských. Jinde, zejména v Holandsku, sv. Otec vyslechl stížnosti proti zákazu církve v oborech manželské rozluky, umělých antikoncepčních prostředků, kněžského celibátu a svěcení žen; ve své odpovědi řekl, že v těchto věcech se musí držet historického učení církve. — Belgičtí katolíci všude vítali sv. Otce s velkým nadšením, stejně jako tomu bylo v Lucembursku.

Moskva. — Indický ministerský předseda Rajiv Gandhi přiletěl 21. května do Moskvy na pětidenní návštěvu SSSR. Kremelští vládcí mu připravili opravdu královské přijetí. Při banketu v Kremlu sovětský diktátor Gorbčev vynesl vztahy mezi oběma zeměmi, prý „nezměnitelně charakterizované teplem a srdečností“. Také naléhal na to, aby Indie jako současná vůdkyně a předsedkyně neutrálních zemí, se postavila proti americkému plánu „Star Wars“. Indie za vlády Nehru a Gandhiové se stala více - méně asijským spojencem SSSR a už 30 let mu zůstává přátelsky nakloněna; často hájí sovětské hledisko v mezinárodní politice před neutrálními zeměmi Třetího světa. Sovětům velmi záleží na tom, aby také nový indický vládce zůstal loyálním přítelem Moskvy. Po SSSR Rajiv Gandhi chce v červnu navštívit ještě Francii, Egypt, Alžírsko a USA. Cizí diplomaté se domnívají, že Gandhi neučiní v zahraniční politice Indie žádné význačnější změny, a že bude věrně pokračovat v linii, kterou současné Indii naznačila jeho matka a děda. Indie si prý uchová své „tradičně vřelé“ vztahy k Moskvě, avšak zároveň se bude snažit zlepšit své vztahy s USA. Gandhi asi soustředí všechno své úsilí na ekonomický rozvoj Indie, na zajištění národní bezpečnosti, na neutralizování odstředivých sil uvnitř Indie a na technologickou modernizaci země po příkladu Singapuru. Političtí analytisté se domnívají, že Kreml se obává toho, že USA by nakonec mohly vyvážit sovětský vliv na tomto strategicky důležitém území. Nedávno totiž Indie a USA podepsaly význačnou smlouvu o

poskytnutí Indii různých moderních technologických vynálezů. Tím USA projeví svou důvěru v Indii, že nepředá tuto technologii jiným zemím, zejména pak ne SSSR. Indie nyní bude dovážet z USA i velmi složitou nukleární technologii v oboru počítačů, elektroniky a telekomunikací, kterou nemůže obdržet z SSSR. — Od r. 1984 USA jsou prvním obchodním partnerem Indie; teprve na druhém místě přichází SSSR. Čeká se, že v r. 1985 se obchodní vztahy s USA po nynějším odstranění různých omezení vývozu US technologie do Indie ještě zlepší. Američtí podnikatelé si začínají uvědomovat, že je výhodné v Indii investovat a čekají, že vědecká a technická spolupráce mezi oběma zeměmi se zvýší. Gandhi za své návštěvy USA bude asi jednat s velkými soukromými firmami o rychlejší oživení jejich obchodních vztahů, zvýšení investic a zintenzívnění spolupráce s Indii. Také asi poděkuje US vládě za odhalení v New Orleans plánu sikhických teroristů na jeho zavraždění. — Na druhé straně odhalení v únoru 1985 v New Delhi toho, že osm sovětských diplomatů se pokoušelo obdržet špionážní indická státní tajemství, poněkud ochladilo vztahy mezi Indii a SSSR. Indický ministr zahraničí Romesh Bhandari řekl, že dobré indické vztahy s jednou supervelmocí nejsou překážkou proti dobrým vztahům s druhou s podmínkou, že žádná z nich je nebude chtít zneužít k převratu. Vztahy Indie s SSSR a USA prý budou „vedeny, rozvíjeny a zlepšovány v souhlase s jejich logikou a zásluhami“

● ● ●
Miami. — Florida byla postižena nejhorším požárem v celých svých dějinách; bylo zničeno na 110 tisíc akrů lesů a podrostu. Celkem bylo napočítáno na 90 ohňů ve 29 ze 67 okresů Floridy. Udávají se různé příčiny této katastrofy; dlouho trávající sucho a prudké větry; také se má za to, že některé z těchto ohňů zapálil blesk, a že jiné byly způsobeny úmyslným žhářstvím. Asi 200 obytných domů vyhořelo do základů. Hmotné škody na shořelých domech se odhadují na 50 milionů dolarů; hmotné škody způsobené na lesním dříví, dosáhly výše několika set milionů dolarů. Lidé z postižených oblastí se závčas zachránili.

● ● ●
Damašek. — Prostřednictvím Mezinárodního červeného kříže

Ondrus & Son

Zhotovujeme příkrývky (deky) i polštáře z přineseného peří; hotové povlaky na deky ve všech velikostech. Máme největší výběr záclon (draperií) do kuchyně, pokojů a ložnic; soubory do kuchyně, pokojů, ložnic a koupelen; sklad hotových prošivaných dek a polštářů z husího prachového peří a dacronu. Velký výběr bed-spreads a draperií též barvy.

Navštivte nás!
Rádi poradíme a odborně obsloužíme — česky či anglicky.

Máme 45-letou zkušenost — a stejně dlouhou dobu sloužíme svým krajanům jen kvalitním zbožím.

Těšíme se na vás!

Ondrus & Son

6533 WEST CERMAN RD., BERWYN, ILL. 60402

GU 4-1700

Hned naproti obchodu p. F. Pancnera

K·H
Auto
Repair

6619 - 21 W. Čermákova tř.
(hned vedle berwynské pošty)
její majitelé

STEVE KUBOVIČ

JANO HULÍN

vám nabízejí své odborné služby:

- * pravidelnou údržbu motorů
- * veškeré opravy aut všech značek
- * odvoz nepojízdných aut
- * vláčdům je po správce na přání doručíme osobně

VOLEJTE: 749 - 7449

byla ujednána výměna 1.150 palestinských a libanonských zajatců Izraele za tři izraelské vojáky držené Palestinci; tito lidé byli zajati za izraelské invaze do Libanonu v r. 1982. Izraelští vojáci byli propuštěni na svobodu v Ženevě; Palestinci byli propuštěni zčásti na syrsko-izraelské hranici, zčásti v Předjordání, okupovaném Izraelem. K první výměně zajatců mezi Izraelem a Palestinci došlo v listopadu 1983, kdy 4.600 Palestinců bylo vyměněno za šest izraelských vojáků. Mnozí obyvatelé Izraele, jakož i židovští kolonisté západního pobřeží Jordánu se obávají, že propuštěním Palestinců podezřelých z terorismu, budou nyní zvýšeny teroristické akce proti Izraelitům.

Bagdád. — Badri Khamenei, sestra iránského prezidenta Ali Khamenei, kdysi vroucí stoupenkyně iránského vůdce Ayatollah Khomeiniho, uprchla nedávno tajnými cestami spolu se svými pěti dětmi z Iránu do Iráku, kde se mohla opět setkat se svým manželem, šejkem Ali Tehrani, muslimským duchovním, který uprchl z Iránu dříve. Před dopisovatelem londýnských novin „Sunday Times“ prohlásila, že nynější iránský režim šíří slovo Boží „brutální silou“, a že jménem islámu jsou popravováni v Iránu tisíce lidí, lid trpí a země prochází nepředstavitelným utrpením.

Johannesburg. — Dopusud jihoafričtí černoši při rasových bouřích se zdržovali napadat bělochy; tyto bouře se omezovaly na černošská města. Dne 20. května však rozlícení černoši poblíž černošského města Duduza, 30 mil východně od Johannesburgu, napadli auta, ve kterých jeli běloši. Zastavili auto jedné bělošské nemocniční ošetřovatelky, která právě jela do práce, vyvlékli ošetřovatelku ven a kamenovali ji. V nemocnici pak 24. května podlehla utrpením ranám a zemřela. Její auto bylo převráceno a spáleno. V posledních 16 měsících násilností při protestu černošů proti rasové politice jihoafrické vlády přišlo celkem o život na 400 černošů a dva běloši.

Káhyra. — Egyptská vláda oznámila 23. května, že se jí podařilo zmařit pokus o bombový atentát proti US velvyslanectví v Káhyře. Tento atentát měl provést „jeden libyjský agent“, který už 20. dubna připlul na lodi do Alexandrie s autem, ve kterém byla skryta 185 librová bomba. Tento agent prý byl ve spojení s teroristickou

organizací extrémních palestinských guerilů, mající své základny v Sýrii. Útok na US velvyslanectví v Káhyře měl prý být proveden 22. května ve dvě hodiny odpoledne, kdy je v ulicích Káhyry nejčilejší ruch. Policie neudala jiné detaily o této věci. V posledních měsících však byla silně zvýšena bezpečnostní opatření okolo cizích diplomatických zastoupení, zejména pak u US velvyslanectví. V listopadu 1984 egyptská vláda oznámila, že se jí podařilo přerušit plán zavraždění v Káhyře bývalého libyjského ministerského předsedy, který žije v exilu, a k jehož odstranění se Khadáfy už chystá dávno.

Hongkong. — Dne 22. května dvě francouzské lodě v Jižním Čínském moři, 100 mil od vietnamského pobřeží zachránily 218 Vietnamců, kteří uprchli na bídách člunech ze svého „komunistického ráje“. Tuto akci francouzských lodí zorganizovala pařížská charitativní organizace „Medecins du Monde“ - „Lékaři světa“. Předtím Francie projevila ochotu přijmout 300 vietnamských uprchlíků a Kanada 50.

Orange, Calif. — Dne 21. května se v Orange, Calif., narodila 30 leté paní Patricia Frustaci, sedmerčata; jedno dítě ihned zemřelo a druhé zemřelo za dva dny. Ostatních pět zůstává v kritické situaci; tato sedmerčata se narodila o dva a půl měsíce předčasně. Budou musit být asi 4 měsíce v intenzivním ošetření; mají pouze asi 35-40 procentní naději, že budou žít. Nejsilnější vážilo pouze 1.5 libry. Matka užívala silnou drogu plodnosti „Pergonal“, která v 30 % případů přivádí narození více než jednoho dítěte. Pravděpodobnost přirozeného porodu sedmerčat je lékaři odhadována na jeden případ v 500 trilionech porodů.

— V Sydney v Austrálii se v r. 1971 narodila devaterčata, avšak žádné z nich nezůstalo na živu. Ve světě existují tři případy šesterčat, která všechna zůstala na živu; narodila se v r. 1974 v Kapském městě v Jižní

Africe, 1980 ve Florencii v Itálii a 1983 v Liverpoolu v Anglii. Případy porodu většího počtu dětí se najednou rozmnožily v těchto posledních letech kvůli užívání léků k povzbuzení fertility. - „Nejslavnější paterčata“ se narodila v 30 letech v Kanadě, čtverčat je ve světě povicero, i když o něco méně než trojčat. Jedna čtverčata se narodila i v Československu.

Varšava. — Skupina 28 laureátů Nobelovy ceny, většinou Američanů, poslala dopis polské vládě, ve kterém podepsaní protestovali proti nastávajícímu soudnímu procesu s třemi aktivisty Solidarity, obviněnými z plánování generální stávk, která se však neuskutečnila. Souzení jsou Adam Michnik, Władysław Frasyniuk a Bogdan Lis. Polská vláda však tento protest zamítla, protože prý podepsaní nemají právo se vměšovat do vnitřních polských záležitostí a vznášet námitky proti tomuto soudnímu procesu. Mezi podepsanými byli také US chemik Linus Pauling, US spisovatel Saul Bellow a polský spisovatel Czesław Miłosz, žijící v exilu. Proces s obžalovanými začal 23. května, avšak byl odložen na neurčito, protože obžalovaní odmítli svědčit.

Washington. — Podle ročenky „Official Catholic Directory“ na rok 1985 je ve Spojených státech 52,286,043 katolíků, což činí 22,4 % veškerého amerického obyvatelstva. Toto je o 106,891 méně než ročenka uváděla v minulém roce. Vydavatelé ročenky však říkají, že ve skutečnosti se ve Spojených státech počet katolíků asi nezmenšil; pouze některé diecéze zavedly jiné metody pro zajišťování počtu katolického obyvatelstva. Snížil se však poněkud počet kněží, řeholních bratří, řeholních sester a základních farních škol.

Bejrút. — Palestínští guerilové PLO, kteří dříve prakticky ovládali jižní Libanon a západní Bejrút, a kteří z jižního Libanonu podnikali různé teroristické akce proti severnímu Izraeli, byli z Libanonu

vyhnáni po invazi Izraele v r. 1982; touto invazí - a už předtím odvetnými kroky Izraele - však trpěli zejména šíjtští mohamedáni, žijící v jižním Libanonu. Nyní po postupném odchodu izraelských armád z libanonského území se guerilové PLO opět podlouhne vracejí do Libanonu; už asi 3 tisíce se jich soustředilo v palestinských uprchlických táborech Sabra, Chatilla a Bourj na jižních předměstích Bejrútu. Milice šíjtských muslimů se však rozhodly zabránit tomu, aby se nevrátila dřívější situace, kdy guerilové PLO ovládali jih země, aby mohli provádět teroristické akce proti Izraeli. Izrael by totiž pak opět podnikal proti PLO v Libanonu odvetné kroky, kterými by však nejvíce zase trpělo šíjtské obyvatelstvo jiholibanonských vesnic. Proto od 19. května šíjtské milice v plné výzbroji spolu se šestou brigádou libanonské armády, která sestává ze šíjtských vojáků, s pomocí tanků, dělostřelectvem, moždířů a automatických zbraní, podnikly útok na zmíněné tři uprchlické tábory Palestinců a muslimové vraždí muslimy. Guerilové PLO se bránili statečně, avšak před přesilou nakonec musili ustoupit v táborech Sabra a Chatilla, jichž se prý šíjtské milice z větší části zmocnily. O tábor Bourj se dosud bojuje. Do 25. května bylo podle údajů policie při těchto bojích zabito na 360 lidí a dalších 1.600 bylo zraněno. V obou dobytých táborech, kam nemají přístup novináři ani zřizenci Červeného kříže, prý je v ulicích asi 200 dal-

ších mrtvých. Kromě toho prý vítězící šíjtští milicionáři odvěkli, ztrýznili a povraždili další sta Palestinců včetně civilistů. Tyto zprávy zatím nelze ověřit. Jinak prý palestínští civilové jsou milicionáři shromažďováni na různých místech, vyslýcháni a střeženi. - Dne 22. května vybuchlo ve východní křesťanské části Bejrútu auto plné třaskavin; 60 lidí bylo na místě zabito a 190 zraněno. Mezi zraněnými bylo několik desítek školních dětí, které právě vycházely z blízké školy. Zdi okolních domů byly pobořeny a na 50 aut bylo výbuchem zničeno. Neví se, kdo je původcem tohoto atentátu, a jaký byl jeho cíl - v podezření je muslimský proiránský Jihad, anebo islámští Drúzové.

V úterý 28. května vybuchla v kanceláři prezidenta Gemayela bomba, která jej měla zřejmě připravit o život. Libanonský prezident Gemayel, který byl zrovna v tom okamžiku ze své pracovny vzdálen, unikl prý tomuto atentátu jen o vlas. Ve středu se ještě nevědělo, kdo za atentátem stojí. Drúzové? Sýřané? PLO? Proiránské hnutí Jihad? Sýřané prý v podezření nejsou, protože se prezident právě chystal do Damašku „na porady“, jak zabránit v Libanonu dalšímu vraždění lidí až izraelská armáda skončí v červnu svou evakuaci. Ovšem, Sýrie se tak jako tak chystá hrát budoucně v Libanonu hlavní roli, ale nechce se při tom prozatím střetnout s Izraelem. Kdo ví? Takové vraždy, zabalené do strojeného přátelství se už v lidských dějinách vyskytly!

PRAGUE SAUSAGE & DELICATESSEN

- HOME MADE SAUSAGES
- FROZEN FOODS
- HICKORY SMOKED MEATS
- FRESH POULTRY
- ČERSTVÉ DOMÁCÍ UZENINY
- IMPORTOVANÉ LAHŮDKY

**6312 WEST CERMAK ROAD
BERWYN, ILLINOIS 60402**

☎(312) 795-0250

Rádi vás obslouží a na vaši návštěvu se těší
MARY & STANLEY DYNIA

Our 100th Year.

SECOND FEDERAL SAVINGS

Member of
Federal Home Loan Bank System

**ROAD 12 & GRAND AVE.
FOX LAKE, ILL. 60020
☎ 587-6311**

**INSURED SAVINGS
—up to \$100,000.00—
by Federal Savings and
Loan Insurance Corp.**

A FRIENDLY SAVINGS INSTITUTION SERVING A GREAT COMMUNITY

SAVING IS CONVENIENT HERE!

Every feature of our association is designed with safety, increased earnings and convenience for you in mind.

For your convenience:
— a Save-by-Mail plan,
— easy-to-serve-you office facilities,
— fast service,
— free parking.
Come in.

Satisfying friendly service

**CORNER
26TH & PULASKI
CHICAGO, ILLINOIS 60623
PHONE: 277-8500**

**7345 W. 25TH ST.
N. RIVERSIDE, IL. 60646
PHONE: 442-5700**

SPORT

XVI. SLET AMERICKÉHO SOKOLSTVA
30. ČERVNA 1985 - BERWYN, ILL.

ZE SVAZU SVOBODNÝCH ČS. SPORTOVCE V ZAHRANIČÍ

**JAN RUBEŠ
PĚTAŠEDESÁT**

Mnozí ho známe jako populárního operního zpěváka, herce, z TV stanice CBC a z radia. Nenechte se ale mýlit - Jan Rubeš z Toronta je také všestranným sportovcem - lyžuje, hraje dobře golf a tenis. Ještě nedávno získal cenu za starší pány a nikdo by mu nehádal, že 6. června mu bude šedesát pět. Účinkoval na našich sportovních setkáních (sjezdech) a nedávno zpíval v Clevelandu na plesu Čechů a Slováků. Také hraje roztomilého dědečka ve filmu „Witness“. - „Bud' zdrav, dlouho živ a v dobré kondici jak ve zpěvní tak i sportovní.“ - To Ti přeje Tvoji Čs. sportovci, kteří jsou na Tebe hrdí, že se hlásíš mezi nás!

Čs. kameraman Bohouš Hába z Toronta, býv. pražský boxer a dlouholetý člen Svazu čs. sportovců v zahraničí, natočil půlhodinový film „Bush Pilot“, který bude v krátké době uveden v kanadské televizi na stanici CBC. V hlavní roli hraje Jan Triska. Upřímně gratulujeme!

Svaz odeslal blahopřání Pavlu Pecháčkovi, sportovnímu reportéru „Hlasu Ameriky“ ve Washingtonu, který byl jmenován vedoucím Čs. oddělení!

Sekretář clevelandské odbočky Luboš Hromádka byl na zasloužilé dovolené s paní Jarmilkou v Anglii.

Po sedmi letech se Praha radovala z pěkného vítězství Československa nad SSSR na mistrovství světa v hokeji, čímž se stalo čs. mužstvo mistrem světa! Zpravodaj z domova, který zdraví všechny Čs. sportovce v zahraničí, popisuje nadšení, které vládlo na stadionu!

Milada Z. Kubíková - šťastná, je nyní trenérkou krasobruslení v Roslyn, New York. Doma byla sólistkou Čs. lední revue a účinkovala i v mnoha zemích. Víťáme ji mezi svobodné Čs. sportovce v zahraničí. zp

SOKOLSKÉ ZPRÁVY
Sokolský piknik s rozdáváním cen vítězům sokolských závodů pořádá Župa střední americké obce sokolské v neděli 9. června v National Grove na 27. ulici a Des Plaines Ave. v North Riverside, IL. Po rozdáání cen bude po celé odpoledne vyhrávat hudba a bude dostatek dobrého občerstvení a pohoštění, jako pověstné bramboráky, párky, hamburgry, chutné domácí pečivo ke kávě, pivo i soda pro žíznlivé. Přijďte užít příjemné nedělní odpoledne v bratrském sokolském prostředí.

Vstupenky na Sokolský slet.
Předprodej vstupenek na XVI. Sokolský slet byl již zahájen. Vstupné na slet, který bude v

neděli 30. června přesně ve 2 hod. odpo. na stadionu vyšší školy Morton-West (2400 So. Harlem Ave v Berwynu) je \$6. při prodeji u brány stadionu. V předprodeji jsou vstupenky za \$5; můžete si je zakoupit v následujících místech: úřadovna Americké obce sokolské, 6424 W. Cermak Rd. Berwyn; Weber Travel Agency, 6805 W. Cermak Rd. Berwyn; F. Pancer, Importer, 6514 W. Cermak Rd. Berwyn; Cihak World Travel, 6302 W. Cermak Rd. Berwyn; Federal Savings & Loans, 5953 W. Cermak Rd. Cicero; Mid-America Federal, 5900 W. Cermak Rd. Cicero. Vstupenky na ostatní sletové podniky jsou v předprodeji jen v úřadovně Americké obce sokolské, 6424 W. Cermak Rd. Berwyn. ☎ 795-6671.

Zájezd k pomníku Karla Havlíka - Borovského uspořádá Americká obec sokolská a Československo-americký kongres u příležitosti XVI. Sletu amerického sokolstva a síce v sobotu 29. června odpoledne. Pomník byl za patronace kongresu přemístěn na velmi vhodné místo a slavnostně odhalen za velkého zájmu a účasti celé naší krajanské veřejnosti. Zájezd je uspořádán proto, aby i návštěvníci sletu z jiných míst USA a Kanady mohli shlédnout umístění pomníku a mohli společně s námi vzdát hold tomuto velkému českému novináři a obhájeji svobody. Přihlášky na zájezd přijímá Americká obec sokolská, 6424 W. Cermak Rd. Berwyn, ☎ 795-6671.

Obchází příznak Sokola ...

Komunistickému vedení Čsl. svazu tělesné výchovy (ČSTV) stále vyvstává hrozivý příznak sokolské organizace, s kterým se ani dnes nedokáže vypořádat: 37 let poté, co Sokol ovládl a zničil. V poslední době se této problematice věnuje mnoho místa v publikacích ČSTV. V časopise „Teorie a praxe tělesné výchovy“ se otázkou zabývá zejména „historik“ Jaroslav Marek, člen Ústředního výboru ČSTV. V článku nadepsaném „Význam marxisticko-leninské politiky KSČ pro rozvoj socialismu“, o tom píše:

„Pro odpor reakčních sil byl hlavní úkol národní a demokratické revoluce - sloučení

tělovýchovného hnutí a vytvoření jednotné organizace - splněn až po porážce reakce v únoru 1948, která usilovala za pomoci mezinárodního imperialismu zvrátit vývoj ve státě ve svůj prospěch. Nebylo náhodné, že pravicové síly v roce 1968 zaměřovaly, že sjednocení tělovýchovy mělo být provedeno již v roce 1945. Únorovým vítězstvím pracujícího lidu v roce 1948 byla s konečnou platností rozhodnuta otázka moci, plně se otevřela cesta socialistickým přeměnám, budování socialistického systému tělesné kultury.“

„Již v průběhu března 1968 rozvíjí (opoziční pravicové síly) v tělovýchovném hnutí ideologickou ofenzívu. Pravicové síly legalizují různé formy buržoazní ideologie v oblasti tělesné výchovy, podporující antisovětismus, šíří legendy o působení bývalých buržoazních tělovýchovných a sportovních organizací. Věnují největší pozornost činnosti bývalé ČOS, kdy zdůrazňují její „nadřídinnost“ a „nadstraničnost“. V tomto období začaly vstoupovat na veřejnost též výbory 44 sokolských žup a četné přípravné výbory sokolských jednot. Narušovat a ohrožovat se tím důležitý rys socialistického systému tělesné výchovy - komunistická ideovost. Přípravný výbor ČOS se hlásil jedině k programu VIII. sjezdu ČOS z roku 1947. Nebral na vědomí IX. sjezd Sokola z roku 1951, který v důsledku porážky reakce v únoru 1948 určil za základ veškeré činnosti obrozeného Sokola marxismus-leninismus. Hlavní destruktivní činnost pravicových sil byla soustředěna proti vedoucí úloze KSČ v tělovýchovném hnutí a proti jeho internacionálnímu charakteru jako neodlučité součásti tělovýchovného hnutí světové socialistické soustavy.“

„Po lednu 1968 pravicové síly v tělovýchovném hnutí ohrožily výsledky slavného února 1948 a negovaly všechny základní principy a zásady, o které revoluční dělnická tělovýchova pod vedením KSČ usilovala za kapitalistické republiky, v období přerůstání národní demokratické revoluce v revoluci socialistickou a při výstavbě socialistické společnosti.“

„Vstup spojeneckých vojsk pěti socialistických zemí do Československa 21. srpna 1968, jako akt internacionální solidarity,

znemožnil i opozičním pravicovým silám v tělovýchovném hnutí uskutečnit jejich reakční záměry a cíle.“

Václav Ženíšek:

O tom zmodernisování Sokola

Z různých stran slyšíme občas narážky, že Sokol je organizace na dnešní dobu zastaralá a že by potřebovala zmodernisovat. Nebylo by samozřejmě na škodu vyslechnout si nějaký ten konkrétní názor, jak a v čem se má zmodernisovat, ale bohužel nic takového jsme doposud neslyšeli. Proto snad neškodí, když sami tak trochu předběhneme a pokusíme se o opravdu „zastaralý“ názor, co bychom asi od nějaké té „modernisace“ mohli očekávat.

Mám obavy, že nové generace odmítají staré zásady hlavně proto, že jsou jim trochu nepohodlné. Už ta kázeň, třeba i dobrovolná, je něco, co se nepovažuje za moderní. Ti staří uvědoměli a ukázněni sokolové, museli opravdu být podivní.

Sotva někdo popře, že pod slůvkem „moderní“ se často skrývá sklon k pohodlnosti, nezodpovědnosti a často i k nemravnosti. I ta pornografie se tak ráda schovává pod „svobodu slova“. Zda to národu prospívá - už bolí pomyslet.

Snaha po pořádku a slušnosti je „zastaralost“. Není dobře možné přehlédnout, že moderní doba se hodně vyznačuje vlastnostmi více směrem k horšímu, než-li k nějakému zlepšování. Sobeckost, pohodlnost, nemravnost, nezodpovědnost, chtivost, závist, neukázněnost a smysl jen pro svoje právo. O povinnostech nechce nikdo slyšet. Omlouvá se to tím, že to přináší moderní doba.

Být „moderní“, zdá se být vyhovující lidským sklonům k pohodlnosti. Ničím se nevázat, dělat jen co je příjemné a jakoukoliv snahu po něčem ukázněném a mravnějším, považovat za zastaralost. Přizpůsobovat Sokol těmto pohodlným prvkům je velmi riskantní a je otázka, zda bychom ze sokola nakonec neudělali nějakou vránu.

Je samozřejmě, že mládeži musí být nabídnuta a poskytnuta upřímná pomoc, ale nemůžeme podporovat nevázanost. Heslo: „Mládeži se musí vstříct“, přehnaně dodržované, má velkou vinu na

Navštívili jste již naši restauraci

"KORUNA"?
"CROWN RESTAURANT"

5735 W. Cermak Rd.
CICERO, IL.

Jestli jste u nás dosud nebyli,
srdečně Vás k nám zveme,
abyste okusili a pochutnali si na naší kontinentální
domácí kuchyni v tradici našich maminek
z Čech, Moravy, Slezska či Slovenska.

Přijďte k obědu nebo na večeři
do naší útulné jídelny
a přesvědčte se sami!

Denně otevřeno
od 11 hod. do 8 hod. večer.
V pondělí zavřeno.
☎ (312) 652-3555

Vaše hostitelka:
Máňa Vlková

dnešním poklesu morálky a kázně. Měli jsme v mládí také všelijaké nápady, ale vždycky se našel někdo zodpovědný, hlavně rodiče, kdo nás včas zastavil v našem nerozumném a bláhovém počínání.

Jsme organizace sokolská, to znamená, že jsme se „shlédlí“ v ideích Dr. Miroslava Tyrše, které nám nejen vyhovují, ale které jsou naprosto nutné a potřebné a které zvláště v dnešních těžkých, tak zvaných moderních dobách, chceme uskutečňovat, pro ně pracovat a je bránit. Jsme přesvědčeni o jejich potřebnosti dnes více než kdy jindy před tím. Mohou nás považovat za konservativní, ale jakákoliv změna nebo tak zvaná modernisace v Tyršových ideích by mohla znamenat jejich odmítnutí a odklon od jeho sokolství. Jsou určité charakteristiky, bez kterých „Sokol“ už by nebyl „Sokolem“. A právě tyto charakteristické prvky jsou předmětem náporu „modernistů“.

Při různosti náboženského a politického názoru a přesvědčení každého jednotlivce, náš společný bod musí být v uplatňování mravnosti a snášenlivosti, a právě tak, při různosti zálib ve sportech a tělocviku u každého jednotlivce, náš společný bod musí být účast na společných cvičeních, při kterých vyrovnáváme vady a nedostatky spáchané specialisací, a při kterých se sejdou v jedné řadě mladí, staří, pokročilí i méně vyspělí, atleti, hráči i tělocvikáři. Je to účinné pro tělo a i symbolické pro duši. Je to náš ideál a symbolika demokracie.

Nikdy jsme se nemohli domnívat, že se do Sokoia přihlásí všichni bez rozdílu. Bereme na vědomí, že mezi nás přijdou hlavně ti, kteří s tímto programem souhlasí. Věříme, že děláme národu dobrou službu. Radíme se mezi to, co je považováno za národní kulturu.

Lidstvo a v něm žádný národ, se nikdy nevyznačovalo stoprocentní hodnotou. To kvalitní, je vždycky jen jeho menšina a tato menšina, často jen jednotlivci, udávají tón o výši kultury a civilizace toho—kterého národa.

Zaniknul-li by někdy „Sokol“, bylo by to povrchně označeno za „známku doby“, ale byl by to vlastně jen důkaz o zániku i té kvalitní menšiny národa.

Doposud, kromě techniky, modernisace jakékoli idee znamenala jen její rozředění a oslabení.

Těm, kteří považují za správné jen to, co jim osobně vyhovuje, ponecháváme rozhodnutí na jejich svobodné vůli.

SPOLEČNOST PRO VĚDY A UMĚNÍ
Czechoslovak Society of Arts and Sciences

**NOVÝ PRVEK
V TRADICI SJEZDŮ SVU
- POCTA ČINNOSTI
EVROPSKÝCH SKUPIN**

Poprvé od založení Společnosti pro vědy a umění v r. 1960 se bude její tradiční sjezd konat letošního roku v Evropě. Byl svolán na dny 16.-18. srpna do hotelu Freienhof ve švýcarském městě Thunu.

Světové sjezdy SVU se konají každý druhý rok. V mezidobí jsou pořádány tak zvané „Mezisjezdy“. V obou případech jsou doprovázeny ob- sažným vědeckým a uměleckým pořadem.

Dosavadních 25 sjezdů SVU bylo svoláno do měst na kontinentě americkém, a to 19 ve Spojených státech (Washington, New York, Los Angeles, Chicago, Cleveland, Pittsburgh a Boston) a 6 v Kanadě (Toronto, Montreal, Ottawa).

Předsednictvo SVU se rozhodlo ocenit letos vynikající činnost místních skupin a zejména mimořádné zásluhy skupiny švýcarské, a projevit tak současně uznání vzrůstajícímu zájmu a obětavé práci všeho evropského členstva.

Ústřední téma letošního sjezdu je „Ohrožené dědictví střední Evropy“. Jednání bude rozděleno na čtyři pracovní úseky:

1. 40 let po Jaltě (16. srpna večer)
2. Struktury střední Evropy v

pohybu (17.8. dopoledne)

3. Zápas o kulturní a etickou identitu střední Evropy (17.8. odpoledne)

4. Středoevropské souvislosti a perspektivy (18.8. dopoledne)

Schůze předsednictva a výboru SVU jsou plánovány na čtvrtek 15. srpna večer. V sobotu se bude konat obvyklá večerní zábava (tentokrát na lodí) a valné shromáždění SVU se sejde v neděli 18. srpna odpoledne.

V malebném prostředí švýcarských hor a jezer je letošní Mezisjezd organizován švýcarskou místní skupinou pod předsednictvím dr. Karla Hrubého, Thiersteinerrain 90, 4059 Basel, Švýcarsko.

Sekretariát skupiny přijímá předběžné přihlášky na adrese: Olga Komersová Obermattstrasse 10, 3018 Bern Switzerland

Připomínáme, že vědecký a umělecký pořad sjezdu SVU nejsou vyhrazeny jen členům Společnosti. Vítáme účast všech zájemců o thunské zasedání. Členové i ostatní účastníci zaplatí základní zápisné ve výši asi 30 švýcarských franků (\$12 dnešního kursu). Závěrečného společenského večera se mohou rovněž zúčastnit jak členové, tak hosté; vstup bude účtován zvlášť.

Přírodní krásy pohostinného Švýcarska, příznivý výměnný

**DOPORUČTE
Hlas národa
SVÝM
PŘÁTELŮM
A ZNÁMÝM**

SPOLEČNOST PRO VĚDY A UMĚNÍ
skupina New York
POŘÁDÁ

V NEDĚLI, DNE 9. ČERVNA 1985
ve 4 hod. odpoledne v sále Sokolovny,
420 East 71st St. New York, N.Y.

KONCERT
pěveckého sboru Velehrad.
Řídí Miroslav Lebeda.

Solisté: Stanislav Kotyza, baryton
Růžena Kankrlíková, soprán
Signa Myhren, alt

Klavírní doprovod Jana Kašparová

Na pořadu - chorály:
Hospodine, pomiluj ny
Sv. Václave /k počtě 1.100. výročí smrti
velehradského biskupa sv. Metoděje/

Výňatky z opery Rusalka od Antonína Dvořáka
Otvírání studánek od Bohuslava Martinů
/skladba pro sbor a sólisty s recitací
dr. Karla Steinbacha/

kurs a možnost, spojit účast na sjezdu s delší evropskou dovolenou, jsou dalším povzbuzením k zájezdu, jehož nikdo nebude litovat. Téma sjezdu připomene všem návštěvníkům 40. výročí konce druhé světové války, vývoj středoevropského prostoru v posledních desetiletích a zodpovědnost nás všech za zachování dědictví jeho tisícileté kultury. V této souvislosti je potěšitelné, že kromě českých a slovenských odborníků se zúčastní sjezdových prací také kolegové polští, maďarští a pravděpodobně i řečníci z jiných zemí.

SVU a MLÁDEŽ

S povzbuzením místopředsedkyně - profesorkou Věrou Bořkovcovou - došlo počátkem letošního roku k několika setkáním většího počtu mladých členů SVU ve washingtonské oblasti.

Pravidelní účastníci těchto schůzek se nyní ustavili pod jménem „SVU Junior“, zvolili své vlastní představitele a vzali si za úkol pořádat přednáškové programy a společenské pqd-niky.

Předsednictvo SVU tento vývoj uvítalo s velkým zados- tučněním a ocenilo obzvláště

snahu mladých členů po samostatném a nově orientovaném projevu zájmu o budoucnost Společnosti. Spatrujeme v něm pádné vyvrácení často citovaného generačního problému a zajištění continuity naší dosavadní práce.

Budoucnost SVU spočívá v rukou našich mladých. Je nesmírně potěšitelné, že jejich účast v naší práci a snaha o přežití a posílení českých a slovenských vědeckých, uměleckých a všeobecně kulturních tradic jsou nejen zachovány, ale očividně vzrůstají.

Zamýšlené přednáškové řady „SVU Junior“ přispějí rovněž značnou měrou k promítnutí nových směrů a vývojových tendencí, kterým jsou mladí v celém světě vystaveni, na pozadí dějinných událostí, které vytvářely český a slovenský národ, a bez nichž nelze správně pochopit a zhodnotit současné postavení a budoucí úkoly nové generace.

Pro zájemce z řad mládeže uvádíme adresu členského sekretariátu „SVU Junior“:

Dana Hasal
SVU JUNIOR (Membership)
2813, 38th Street NW
Washington, D.C. 20007
/tisk. zpr. SVU/

Pěkné posezení najdete v přátelivém prostředí restaurace

CAFÉ EUROPE

u Mirka a Stelly Umlaufových

5710 West Cermak Road v Cicero
RODINNÉ OSLAVY — PARTY — PODLE DOHODY
ČESKO-AMERICKÁ KUCHYNĚ
DENNĚ ČERSTVÁ JÍDLA — BAR
TELEFON: 656-3555

**COMMERCIAL
NATIONAL
BANK**

Special Service for Special People

Main Bank
3322 South
Oak Park Ave.
Berwyn, Illinois
60402
Manor Branch
5919 West
35th Street
Cicero, Illinois
60650
ALL PHONES:
484-0800

ČESKÉ A SLOVENSKÉ KNIHY VE VIDNI

Lindengasse 5, A 1070 WIEN, ☎ 963 779

(v centru, za rohem obchodního domu Herzmannský)

Otevřeno denně (mimo pondělí) 10-12, 15-18 hod.
v sobotu 9-12 hod.

Časopisy a některé knihy pro návštěvníky
z Československa zdarma.

Zájezd

k Lidickému památníku

Československo-americký kongres, který sdružuje velkou řadu organizací, spolků a řadů chicagské metropolitní oblasti, pořádá autobusový zájezd do Crest Hills u Joliet k tamnímu Lidickému památníku, v sobotu 15. června. Autobus vyjede ve 2 hod. odpo. od cestovní kanceláře Cihak Travel, 6302 W. Cermak Rd. Berwyn, IL. U památníku budou položeny květiny při pietní vzpomínce na lidické oběti nacistického brutálního zločinu za 2. světové války, který vyvolal tak velké ohromení v celém civilizovaném světě. Cena zájezdu je 20 dolarů, v čemž je zahrnuto jízdné autobusem a večere na zpáteční cestě v restauraci White Fence Farm. **Reservujte si již dnes toto datum k návštěvě Lidického památníku. Je naší národní a morální povinností, abychom zvlášť v letošním roce 40. výročí ukončení 2. světové války uctili památku lidických obětí nacistického běsnění.**

T.B.Hlubeček:

„Dopisy
mrtvé mamince“

V rámci jednoho z nejkrásnějších amerických svátků „Mother's Day“ a současně 40. výročí osvobození Československa mám velmi truchlivou vzpomínku na svoji vlastní maminku.

Bylo to za nacistické okupace staré vlasti, kdy dle daného slibu jsem pravidelně každý týden psal mamince a osobně poslal řadu balíčků. Odpověď nedocházela a příjem balíčků zůstal nepotvrzený. Nevěda si jiné rady vzpomněl jsem si, že v poválečné Praze působí jeden z mých studentů české školy jménem Kobylák jako letecký atašé amerického velvyslanectví. Obrátil jsem se na něj, aby vyšetřil proč se stále ještě moje maminka neozývá. Odpověď došla promptně a zdrtila. „Milý pane učiteli, je mi nesmírně líto, že to musím být právě já, abych Vám podal zprávu, že Vaše maminka je již dva roky mrtvá a byla pochována v Žamberku na hřbitově. Její dcera, Vaše sestra, tam však dosud žije, ale za okupace styk se zahraničím a hlavně s Amerikou nebyl možný.“ A tím se mi dostalo odpovědi na mé dopisy. Při mé návštěvě Československa dozvěděl jsem se všechny podrobnosti, od mého osobního přítele a vlastence dr. Antonína Suchánka v Žamberku, o těch krutých letech nacistického řádění v naší vlasti.

JO KARUD

STALO SE V ADVENTU

(Pokračování z min. čísla)

Až na dvě – vrchní sestru Terezu a Slávku – musily všechny zdravotní sestry opustit oddělení. Ten, kdo vybral tuto dvojici, musil to udělat buď ze zlomyslnosti, anebo z neznalosti poměrů. Ty dvě se nenáviděly. Anebo spíše připomínaly kočku a myš, přičemž Slávka byla pronásledovanou myš.

Slávka přišla do Sanopsu hned, jak skončila zdravotní školu. Přispěl k tomu její bezvadný kadrový profil. Vyrůstala v nejhudších poměrech, vychována matkou, která se živila praním a úklidem, když ji muž opustil. Pak si našla místo v Kolbence a vstoupila do komunistické strany. Za války ji zatkli a zemřela v koncentraci. Ostatní sestry ze Sanopsu na Slávku nevražily, a hlavně se jí bály. Vrchní sestra Tereza k ní pojala zcela otevřenou nenávist. Ukládala jí nejhrušší práce a psala jí na služby, o které nikdo nestál.

Sestra Tereza byla ze všech nejstarší, něco přes padesát. Byla přísná a dbala na pořádek, který vyžadovala do všech detailů. Vymáhala si poslušnost. Několik sester ji udalo jako asociálku a reakcionářku. Jejím případem se zabýval stranický výbor, ale vrchní sestra zůstala i potom, co se nemocnice stala státní klinikou pro vládní a stranickou prominenci. Lékaři ji vždycky dokázali udržet, protože byla nejlepší sestrou na operačním sále. Časem si na ni všichni zvykli, považovali ji za podivínku a trpěli její šikanování.

Ty dvě tedy měly pohotovost. Když připravily operační sál, nařídil jim nějaký cizí člověk, aby vyčkaly v pokoji pro denní službu.

„Mně nemáte co poroučet, soudruhu.“ odbyla ho Tereza. „Já dostávám rozkazy od službu konajícího lékaře.“

Službu měl doktor Maurer. Šel za Terezou a řekl jí, že jde o zvláštní případ, na kterém má zájem ministerstvo, a doporučil jí, aby ty cizí lidi neprovokovala.

„Já myslela, že přivezou někoho z vlády, když dělají tolik cirátů.“ řekla Tereza a v jejím hlase se ozvala zvědavost.

„Ne, nezdá se. Tady jde o něco jiného.“ Ani doktor Maurer nevěděl nic určitého.

Tereza se Slávkou čekaly v pokoji služby. Nepromluvily spolu jediné slovo. Hluk na chodbě prozradil, že pacienta už přivezli. Potom se vše uklidnilo. Ale pro ně nikdo nepřišel. Vše nasvědčovalo tomu, že operace už začala. Vrchní sestra si ale neuměla představit, že by doktor Maurer začal operovat bez ní.

Doktor Maurer, jemuž asistoval mladší lékař doktor Pokorný, se skutečně dožadoval, aby mu při operaci pomáhal zkušený personál. Protestoval: „Vždyť ta paní neumí ani natáhnout injekční stříkačku!“

Velitel bezpečáků jeho požadavek odmítl.

Maurerovi bylo jasné, proč to učinil. Rány, které měl pacient po celém těle, nemohly vzniknout jinak než bitím při výslechu. Jeho zmučená, pravděpodobně koženými důtkami rozřezaná chodidla prozrazovala, jak brutální to byly výslechy, které musil podstoupit.

Doktor Maurer učinil vše, aby těžce zraněného, který kromě vnějších ran trpěl i vnitřním krvácením, udržel při životě, jak mu kázalo jeho svědomí i lékařská etika. Jako člověk si ale uvědomoval, že smrt by asi pro něho byla vykoupením. Kdo má především zájem na tom, aby tento člověk žil? Proč ho přivezli sem na tuto prominentní kliniku a proč jim na tom člověku tolik záleží? Je to asi nějaký důležitý vězeň, kterého pořebují pro monstre-proces, v němž ho odsoudí možná k smrti. Kdo je vlastně ten nešťastný člověk. Neodvážil se velitele bezpečáků na to zeptat.

Diagnóza byla jasná. Poškození ledvin s těžkým vnitřním krvácením, následkem toho pokročilá otrava krve, prudké oslabení organismu a podlitiny a tržné rány po celém těle, především v obličejí, krajně lebeční a na dolních končetinách.

Lékaři musili sami obsluhovat přístroje na transfuzi a umělé dýchání. Žena, kterou velitel bezpečáků oslovoval „Jarmilko“, neměla ponětí jak se s nimi zachází.

Operace trvala dvě hodiny. Když doktor Maurer skončil, šel si umýt ruce a strhl roušku se zpaceného obličej. „Na pokoj už ho snad dokáží odvézt vaši lidé, ne?“

Velitel přistoupil k lékařům. „Jaké šance mu dáváte, doktore?“ Chtělo se mu říci, že jako pacientu malé a jako člověku v jejich rukou žádné. Ale neřekl nic, jen pokrčil rameny.

Vrchní sestra Tereza a Slávka směly opustit místnost denní služby teprve potom, když pacienta odvezli na pokoj. Přidělili mu číslo devět v přízemí. Sestry zapojily přístroj na umělou výživu a přip-

ravovaly vše potřebné na novou transfuzi, kterou měl pacient dostat ještě téhož večera.

Asi po půl hodině přikázala vrchní sestra Tereza Slávce, aby se šla na pacienta podívat.

Slávka byla v pokoji sama s cizím, těžce raněným člověkem. Přepadla jí úzkost a zvláštní pocit strachu. Kárala sebe samu: něco takového je přece neprofesionální. Je chyba, že něco takového pocítuje. Zároveň si uvědomovala, že onu úzkost v ní vyvolává blízkost smrti. Byla zdravotní sestrou, ale smrt jí byla cizí. Na této klinice pacienti neumírali.

Vyšla z pokoje, aby přinesla nové lahve s ledem. Na chodbě hlídkoval cizí muž v bílém plášti. Slávku podezřívavě pozoroval, a když se vracela opět cítila jeho pohled v týlu. Protože měla plně ruce, stiskla kliku loktem. Dveře za sebou přivřela nohou. Uvědomila si ránu, která se rozlehla tichou chodbou.

Hned jak vstoupila, všimla si, že se muž na lůžku jako by stočil a propadl. Položila lahve s ledem na stůl a sklonila se nad neznámým.

Byl mrtev.

Byla překvapena, že se teď cítí klidnější než předtím, když ještě žil. Podívala se na hodiny. Ve zprávě o úmrtí je třeba uvést přesný čas.

Bylo půl deváté.

Klidně a pomalu opustila pokoj a šla za doktorem Maurerem. Zaklepała na dveře. Hlas uvnitř ji vyzval, aby vstoupila.

„Pane doktore, pacient na devítce...“

„Exitus.“ Nenechal ji domluvit.

Oba šli po schodech dolů, kde byla devítka. Cizí člověk v bílém plášti tam stále hlídkoval.

Doktor Maurer stál nad mrtvým s rukama v kapsách pláště. Kouskem gázy setřel krvavou slinu u jeho koutku a chomáček hodil do koše. Pak se otočil a energicky vyšel. Slávka spěchala za ním. U hlídky v bílém plášti se zastavil: „Můžete si ho odvézt.“

Vrátil se do pokoje. Otevřel deník v silných černých deskách a ke svému zápisu o operaci připsal: Ex 20,30.

Zavřel knihu. „Můžete jít.“ řekl Slávce.

Doktoru Maurerovi skončila služba o desáté večer. Když se nazítří znovu vrátil do služby, hlásila mu vrchní sestra Tereza, že jeho včerejší zápis o operaci někdo změnil. Otevřel deník a mohl zcela zřetelně rozpoznat vrypy špičkou ostrého nože, kterými někdo odstranil jeho záznam o zranění pacienta. Přes vyškrapaná místa někdo připsal jinou příčinu smrti: perforace žaludečního vředu.

Nazítří přijel do dvora kliniky černý automobil na převoz mrtvých. Toufarovo tělo odvezl o několik bloků dále do patologického ústavu a odtud po třech dnech s dalšími mrtvými, kteří buď neměli příbuzné, anebo nebyli svým rodinám vydáni, je dopravili na d'áblický hřbitov. V hloubi rozlehlého hřbitova byly ještě volné prostory, kde nebyly občanské hroby a kam návštěvníci přišli zřídka kdy. A tak si jen málokdo povšiml jam, pokrytých čerstvou hlínou, do nichž byli hromadně pohřbíváni mrtví, nad jejichž hroby nikdo nepronesl smuteční řeč, nepomodil se kněz, nezahrála hudba a nikdo nepoložil kytici. Na nichž nebyl ani kříž, ani tabulka se jmény, protože tato jména měla upadnout v zapomnění.

Lékaři Maurer a Pokorný, sestry Tereza a Slávka a patrně většina mužů od Státní bezpečnosti, kteří asistovali při tajemné operaci v Sanopsu, ani ostatní lidé, kteří přišli do styku s mrtvým tělem fariše Toufara dříve, než spočinulo v hromadném hrobě d'áblického hřbitova, nevěděli, o koho jde. Tehdy umíralo v trestnicích mnoho lidí. Jeden mrtvý byl bezejmenný jako každý druhý.

O několik týdnů později znal však Toufarovo jméno snad každý v této zemi. Bylo vláčeno tiskem, pošpiněno a vysmíváno, zneuctěno a pomluveno. Teprve o mnoho let později, na jaře 1968, si mohli ti, kteří kdysi přišli do styku s bezejmenným zmučeným tělem, dát toto naprosto už rehabilitované jméno do souvislosti s událostmi oněch temných let, v nichž se udál číhošťský zázrak, k jehož uskutečnění nebylo třeba nadpřirozených sil, ale sil, jež byly nepřirozeně kruté, surové a podlé.

(Pokračování příště)

599-4372

ROZPOČTY ZDARMA

Independent Glass Service

VEŠKERÉ SKLENÁŘSKÉ PRÁCE,

KOVOVÁ DVOJITÁ OKNA (STORM WINDOWS)
PLEXIGLASS — ZRCADLA

8014 SOUTH NATCHEZ AVENUE

BURBANK, ILLINOIS 60459

WILLIAM KRÁTKÝ

*vraťte si vyučený sklenář u dědy a otce v Československu

Vzpomínání na Křivoklát

Když nám bylo osm, devět až dvanáct let, čerta jsme se starali o původ hradu, který si z našeho opomíjení nic nedělal. S moudrostí věcí starých a od počátku věrných sobě a svým, vyčkával Křivoklát na svůj i náš čas. A přišel. Sice až po desítkách roků a z dálky převeliké, ale nekalamně je tu.

Když nám bylo osm, devět až dvanáct, měl již tehdy křivoklátský hrad svá léta a další mu nepřetržitě přibývala. Dodnes mu narůstají. Takový už je svět, takový už je život a hlavně čas. Povšechně se tomu říká historie, ale přece bychom jeden každý z nás kluku se dokázal přít o své vlastní právo na hrad, s nímž jsme jaksí nepozorovaně srůstali od dob, kdy nám bylo těch osm, devět až dvanáct. Jakpak, že si toho nikdo nevšiml?

V stráni, na níž krasořečník dávných dějů dopřál Blance z Valois v její době naslouchat nočnímu tlukotu slávek - (tam jsme se s ní prvně seznámili) - když jsme hledali v svalu bílé míčky. V lese na Křivoklátě na temeni vrchu býval totiž za našeho dětství tenis prázdninové honorace. Již tehdy jsme věděli o slícné královně, ale před její tvář jsme se prokousali teprve vřením života až natolik zvažněli, aby chom ji objevili v kameni metropolitního chrámu, a aby chom pro královnu přehlédli míček a nebylo tomu naopak.

Se zvláštním opojením jsme vysedávali „Na Sokol“. Byla tam a je snad doposud vyhlídka na hrad, skýtající pohled - řekl bych, pro mne nejvzácnější. Estét by pohotově přiznal označení „klasický“. Dnes již ale nemohu pochopit, jak v osmi, devíti až dvanácti může kluk posedět na lavičce s míčem v klíně a čučet na hrad, zatímco ví, že nad Amalínem - v lesích opodál - se plíží Indiáni z Bud. Patrně to bylo svátostné vstřebávání hradu a celé atmosféry dějin přímo do dětské duše. Aby srdce v nejpráhodnější okamžiku rozpoznalo zásahy do hradu z doby první, druhé přestavby, anebo poslední - vladislavské. Aby ocenilo hrdou krásu překlenutých sálů, nebo hmatatelnou zbožnost hradní kaple - úplného klenotu. Aby v polích a dílech žebrového ornamentu její klenby objevovalo kroky dějin rodné země, do níž je hrad neoddělitelně vrostlý.

Když jsme dychtivě naslouchali lovecké historice o některém z Fürstenberků, v místě, kde na paměť nešťastně zastřeleného

poddaného vyrostl pomníček sv. Eustacha, zajímaly nás určitě více jahody, jejichž větší lahody již do nejdelší smrti nepoznám; tedy ty nás zajímaly mnohem více než odškodné, jež štedrý šlechtic rodině postiženého vyplatil. A přece oni Fürstenberkové v té době odcházeli z Křivoklátu jako jeho poslední soukromí majitelé, kteří v jeho zdech přebývali nejdéle ze všech. My o tom, ovšem, neměli ani ponětí, neboť právě v ten čas nám nebylo ani osm.

A když jsme hrávali své bezstarostné hry u Berounky, ani nám nepřišlo na mysl, že od tamtud neviditelný hrad je a zůstává neustále středem našich školních prázdnin, a že jej nikdy nic jiného nevystřídá. Od peřejí pod přívozem jsme jen občas zahlédli dávný odlesk přecházejících koní v bohatých postrojích, neboť sem jsme bez dospělých nesměli ani vkročit, třebaže nám již bylo devět až dvanáct. Přes ten slušný věk zůstávají prý dítky vyhledávanými obětmi vodníků. Avšak my, tuším, toužili zahlédnout i za dne víly, třebaže jejich čas od pradávna nadcházeli kolem půlnoci. Jenomže, to zas by k převozu přes Berounku v těchto končinách nesměla vést cesta lesem podél křivoklátského hřbitova! Tím snad je řečeno vše - nejen nutné, ale i podstatné. Jen bych dodal, že jsme se chtěli osobně poznat pouze s dobrými duchy zapomenutých vyprávěk. Žel, dnes počítáme již čtyřikrát dvanáct roků a zjišťujeme, že děsům jsme rozhodně neunikli. Protože však nejsou dílem naší fantazie, nenalzáme proti nim žádoucí ochrany.

Z těch příčin zůstává také bezelstný věk osmi, devíti až dvanáctiletých, údobím zapadlým do nenávratna nikdy více dostižitelným. Byl to prožitek ráje na této zemi, jakási oáza vzpomínek, obehnaná hradbami dětsky vysněných valů, jež žádná zloba světa nepřemůže.

I viděli jsme se jako stráž v komůrce, vestavěné přímo do vjezdu k vlastnímu hradu. Aníž jsme tušili, strhla nás v nadšenou obrannou bitvu libezná líc strážnice, vpravdě mistrovské dílo vladislavského stavitele, komůrka neochabující přitažlivostí. Tu jsme si uvědomovali, až když jsme se po letech na Křivoklát vrátili nejen se zápalem chránit vzácnou svatyni národní minulosti, ale i dobýt ji, jako se srdce dobývají

přátelstvím a láskou nejčistší.

Bylo to krásné, prohánět se bez problémů těmi nádhernými křivoklátskými lesy a vědět, byť bezděky, že kdykoliv se naskytne jeden z mála, malička průhledů na hrad, kulatá věž prastaré pevnosti bude na svém místě. Jako maják. Jako chrámová zvonice. Jako symbol domovské síly a nepřemožitelného ducha malého sice, ale celkem dobře tesaného národa.

To člověk neví když má osm, devět či dvanáct let. Když se kluk zadíval na hrad od západu, podivně přizemní sluníčko zplastičtelo celý ten shluk budov na ostrohu. Z toho pohledu jakoby celku dominovala Huderka a strmé střechy pivovaru. O předhradí, nebo jak jsme mu ještě jako malí říkali první nádvoří - o něm jsme věděli víc než o samotném hradě. Tu totiž viselo právo várečné - (a visí určitě dál) - jehož smysl jsme si neuvědomovali, ale znělo to dráždivě. Zde po několika schůdcích se vstupovalo do bývalé kuchyně. Tudy vedli Kelyho a ze dna kašny zejí vzhůru mince, výkupné návratu.

Oč romantičtější to byl svět skutečna než odytá historie, znič tlumeně skrz přesilné zdi hradu. Z kuchyňského komína se dosud kouří, z pivovaru stále vyvázejí pivo, po těchto strmých, rozvrzaných schodech se vystupuje k panským kancelářím a ke knížecímu archivu, a ve věži pořád vytřeštěně civí duch prolhaného dobrodruha, jenž na čas ošálil i císaře Svaté říše římské - Rudolfa II.

A ještě si vzpomínám, že na parkánu běhaly ještěrky a z puklin zdíva i ze spár kamenného podlaží vyrážely divukrásné prosté kytičky, jimž jsme prvně projevíli svou náklonnost hrdiným ukopnutím. A že slunce se do kaplové zdi opíralo takovou silou, že na to nikdy nezapomenu, a že v tu chvíli od „Paraplíčka“ - jiné vyhlídky z protější strany - tenkrát zakřičel pták, a že ho dodnes slyším, jako hlas domova.

Ach, proč nám nemůže být stále osm, devět či dvanáct?

Po létech, vrací se k hradu, pocítil jsem neobyčejně silné vzrušení. Hledě k tomuto obrazu již od nádražička, byl jsem žádostiv obejmout celý hrad hned tím prvním a jediným pohledem, jak náhle obživil ze vzpomínek třicetiosmi nebo třicetidevítiletých. Aby se pře-

Hrad Křivoklát uprostřed hlubokých lesů západně od Prahy sahá svým počátkem až do 12. stol. - Dnešní podobu mu vtiskla pozdní gotika za krále Vladislava II. v letech 1493 až asi 1522. Dnes je ve velkém sílu paláce umístěna trvalá výstava pozdně gotické deskové malby.

vtělil v kámen a děj, v živou minulost až k dnešku, v pravdu, kterou se snaží žít cenný díl každého kultivovaného společenství, uvedeného křesťanstvím do rodiny vzdelaných národů.

A dnes, když už je nám čtyřicet osm, čtyřicet devět až padesát dva roky, nebo i více, chci se s vámi podělit o kouzelnou moc hradu Křivoklátu. Stále tak na mne působí. Těch několik obrázků z historie i překypujícího citu je pouhým obrazem skutečnosti, žijící mimo dosah lidských zraků, hluboko uvnitř člověka. Je to ten nejvlastnější domov dítěte, z něhož nemůže být vyhnán žádnou zlou mocí, nechce-li a nedovolí-li to nikomu.

„Diapositivы rytin a současné skutečnosti na hradě.“ Když jsme se pokochali obrázky z minula i dnešním stavem, zahrajeme si ještě pro potěchu, jak se kdysi na hradě hrávalo za

prvních Lucemburků i za Václava IV., který hrad vyznamenával přízní více, než jí věnoval panovnickým povinnostem.

Pochopitelně, převládala hudba dechová, i v komorním pojetí později soustředěná kolem lesních rohů. Pohřichu ta hudba nejstarší se nám nezachovala, takže musíme popustit více svou představivost ze stavidel než obvykle.

At' se tedy naše muzika opět ponoří do malebného údolíčka Rakovnického potoka, at' se snaší k říčce po Zbečenské stráni, aby tam zase rostly ty překrásné hříbky, vykupované strachem z vyhřívajících se zmiří, at' tóny lesních rohů opět zbystří slechy vysoké, pendlující přes Křivoklát z lesů lánských až po karlštejské.

Prostě si přejeme, aby chom prožili několik chviliek z té zaniklé pohody, dnes nedostupné, jak nejvyšší štítý okolního světa. J.H.

IMPORTOVANÉ MLYNČEKY

NA MAK /POPPY SEED/
celokovové zo Záp. Nemecka
cena \$ 22.90, poštou \$ 25.90.
FORMIČKY NA PEČENIE - ORECHY, KRABIČKA
50 KUSOV ZA \$ 7.50, POŠTOU \$ 9.50.

NAVŠTIVTE NÁŠ OBCHOD
máme na sklade ďalších 500 druhov
importovaných kuchynských potrieb.
Katalog pošleme na požiadanie.
POSKYTUJEME ZLAVU 20-50 %

JULIUS KITCHEN UNTENSILS

2205 S. Ridgeland

BERWYN, IL. 60402

☎ /312/ 484-8728 lebo ☎ (312) 795-9094

Noworul Memorial Chapels

2658 SOUTH CENTRAL PARK AVENUE, CHICAGO, ILL. 60623
TELEFON: 762-2233

Dr. Miloš Vitek:

Vzpomínání na osvobození koncentračního tábora DACHAU - 29. dubna 1945

K 40. výročí osvobození budu v Dachau vzpomínat na spoluvězně, kteří mi byli drazí v táborové bídě. Mnoho z nich se osvobození nedočkalo, jako třeba Masarykův knihovník a člen Petičního výboru „Věrní zůstaneme“ dr. Jaroslav Šimsa, jenž se stal obětí skvrnitého tyfu 8. února 1945. Jiní se po mnohaletém strádání domů vrátili, zemřeli však brzo na následky věznění nebo později pro pokročilý věk. Z 250.000 vězňů, kteří prošli táborem Dachau a jeho vedlejšími tábory, dočkala se osvobození jen třetina, z toho přibližně dva tisíce Čechů. Dnes žijí už jenom ti, kteří při osvobození byli mladší. Těm mezi 30 až 50 roky by dnes už bylo mezi 70 a 90, takže nás zbývá hrstka, která touží tím více uvidět - snad naposled - neblahá místa a stisknout ruku bývalým kamarádům nebo aspoň jejich vdovám a dětem. Budu vzpomínat na dr. Josefa Berana, který pracoval v Gemüsemagazinu na Plantážích pár kroků od mého komanda, v němž jsem byl v Gerätehausu s Georgem z Thurnü, účastníkem nezdařilého atentátu na Hitlera, a s Xaverem Bourbonem-Parmou, bratrem Sixtovým a Zitiným, jenž byl Gestapem zatčen pro účast ve francouzském odboji. Oba jsou dnes už v Pánu; také na další plantážníky: na salesiána, pozdějšího litoměřického biskupa a kardinála Štěpána Trochtu, na kanovníka Otakara Švece a na duchovního Adolfa Kajpra. Všichni tři byli před tím v Mauthausenu. Osud dr. Josefa Berana, který se stal po návratu z Dachau českým primasem a pražským arcibiskupem, byl od února 1948 velice pohnutý. Byl

čs. komunisty internován do jmenování kardinálem r. 1965, kdy odešel do Říma. V květnu 1966 jsme se setkali v Montrealu za jeho návštěvy Kanady a Ameriky. V květnu 1969 v Římě zemřel. - Těžko nevzpomenout Viléma Stanovského, letce z 1. světové války, který ztrávil 2. světovou válku v Dachau a stal se po návratu generálem letectva. V padesátých letech byl komunisty vězněn na Mírově a v Leopoldově. Když jsem po příchodu z Mauthausenu do Dachau ležel v táborové nemocnici, byl mým sousedem „starý pán“, diplomat František Božek Dohalský, autor sbírky „Povídky starého pána“. Byl bratrem novináře Zdeňka Božka Dohalského z odbojové skupiny PV „Věrní zůstaneme“, kterému se říkalo pro záchranné akce „Český Pimpernel“, a který byl den před osvobozením Tereziína Gestapem zastřelen.

Po osvobození Dachau začali dr. Jaromír Malý s Josefem Melicharem vydávat hektografický deník „V nový život“, s nímž vyšly jako dvě přílohy „Dachavské noviny“. První vyšla v neděli 13. května a byla věnována českým matkám. Druhá z 16. května byla poslední, ježto několik dní na to

začala repatriace Čechů do vlasti. Po návratu domů vyšla obě čísla u Vilímka v Praze pod názvem „Dachau, symbol české síly, vzdoru a oběti“. V této knížce vyšla také báseň „Velký Pátek“, kterou v Dachau napsal dr. Jaroslav Strnad. Vzpomíná v ní krátce před tím zahynulého dr. Šimsu, na Karla Hašlera, jenž dotrhl před vánočními 1941 a na Josefa Čapka, jenž byl utýrán v Bergen-Belzenu. Také byla v knížce vytištěna báseň „Matka“, kterou jsem napsal a poslal domů k svátku matek 1945 a krásná báseň Františka Dohalského „Před dvěma lety“, napsaná v táboře 2. září 1943. Pro její krásu ji uvádím:

*Až zazní zvony mého města,
já neuslyším jejich znění,
dál budu těžkým tápat ve snu,
z kterého není probuzení,
dál budu se svou touhou žhavou
a se svým stejně žhavým
chtěním,
žít tady ze dne na den cosi,
co není ani živořením.
Vrátím se? K Tobě? Kdo mi
poví?
Otázka každá zde je věčná.
Odpověď každá zde zní: Kdo
ví?
Nejistota je nekonečná
a zvony mého města zazní*

*pro mne snad pozdravem, snad
hranou -
Mám ti půl s nadějí, půl s bázní
řící - sbohem? Či přece na
shledanou?*

Nejstarším vězněm tábora Dachau byl Karel Feierabend, otec ministra čs. exilové vlády v Londýně Ladislava a jeho bratra Karla, který se svými dvěma syny Karlem a Vladimírem rovněž seděl v Dachau. V redakční poznámce k brožuře „Dachau“, vydané Vilímkem čteme:

„Svobodný český tisk přinesl zprávu, že 4. června 1945 zemřel ve vinohradské nemocnici po návratu z koncentračního tábora Dachau Karel Feierabend, školní rada a profesor učitelského ústavu v.v. V Dachavských novinách je o něm zmínka. Byl nejstarším vězněm dachavského tábora. V listopadu příštího roku by mu bylo 85 let /narodil se 4. listopadu 1861 v Kostelci nad Orlicí/. Jaký doklad nacistické humanity. V rozhovorech s dr. Jaromírem Malým, s nímž řadu měsíců bydlel ve společné světnici, projevoval svoje obavy, že už mu nebude možno vrátit se do vlasti. Měl jediné přání: zemřít na české půdě, aby mohl být pochován po boku své ženy, s

níž prožil 48 let šťastného manželství. Osud mu jeho přání vyplnil. Čest památce tohoto statečného Čecha.“

Byli jsme osvobozeni v neděli 29. dubna 1945, 7. americkou armádou generála Patche. Jak byl tábor osvobozen jsem vylíčil v mých pamětech, jež vyšly knižně v Klubu Kounicových kolejí v r. 46 v Brně. V loňských dubnových „Kanadských listech“ jste mohli číst o našich pocitech: „Dlouholetá nejistota, přejíjeme-li hrůzy táborů a války, se rázem změnila v radostnou jistotu. Vybavuje se mi všechna naše uplynulá bída a ponížení, nemohu stále věřit, že jsme osvobozeni, a že se vrátíme do milované vlasti k svým drahým, s nimiž se mnohý z nás v duchu tolikrát již loučil. Pocit vděčnosti k těm skromným usměvavým americkým vojákům si mne podmaňuje. Nemohu se ubránit slzám, když vidím před sebou jednoho zastřeleného. Jednu z nesčetných obětí, jež nastolují v Evropě opět lidství, ruší otroctví a vracejí lidem svobodu! V hlubokém pohnutí, oslnění a užaslí, prožíváme velikost této chvíle...“

Dr. Miloš Vitek
/přetištěno z Kanadských listů -
duben 85/

MUDr. Viktoria Bartoňková.

Vděční pacienti paní dr. Bartoňkové ve Wallis a v Sealy, jakož i její známí ze Severní Dakoty, kde dr. Bartoňková začínala jako pracovnice ve veřejném zdravotnictví než si vykonala v USA předepsané zkoušky k nostrifikaci lékařského diplomu - otevřeli pro 4 sirotky Bartoňkových „Dr. Victoria Bartonek Memorial fund at Citizens State Bank“ ve Wallis. Dary možno poslat přímo na zmíněný fond # 409 - 885 - 3571. O celou věc se v bance stará krajan

Frank VECERA.

† ÚMRTNÍ OZNÁMENÍ

Všem kdo ji znali z Prahy, z uprchlického tábora v Rakousku nebo v Texasu a dosud nevědí o jejím náhlém odchodu na věčnost, v hlubokém zármutku oznamujeme, že nám v tragické autonehodě zahynula moje milovaná manželka a drahá maminka našich čtyř dětí, paní

MUDr. Victoria D. Bartoňková, roz. Radnenko, z Floresville, Texas.

Narodila se před 47 lety na Ukrajině, kde začala ve Stanislavi studovat lékařství, jeho studium dokončila v Praze na Karlově universitě a znovu si udělala předepsané zkoušky v USA. Po těžkých začátcích si konečně otevřela ordinaci ve Wallis, TX., u města San Antonio, brzy si získala oblibu pacientů pro svou milou povahu a upřímnou obětavost. Právě se připravovala otevřít si novou ordinaci v Sealy, ale v neděli večer 12. května 1985 - právě na den Svátku matek - při návratu domů se při skupinové autonehodě smrtelně zranila.

Byla nejen výbornou rodinnou lékařkou, ale zlatou mámou, milovanou příkladnou manželkou, plná plánů, a dokonce i tvořivou umělkyní v oboru výroby barevných olovených oken. Měli jsme 20 let krásného rodinného života, z nichž patnáct jsme prožili v USA. Pán Bůh nám svěřil k výchově 4 zdravé a hodné děti, 13 letou Valerii-Marii, 11 letého Alexandra-Milana, 9 letou Annu-Viktorii a 5 a půl letého Daniela-Josefa.

Pohřbili jsme ji ve čtvrtek 16. května 1985 po zádušních obřadech v kostele Nejsvětějšího Srdce Páně ve Floresville na místním hřbitově. Ze srdce upřímně děkujeme všem pěti stům lidem, kteří ji s námi doprovodili k místu jejího posledního odpočinku. Děkujeme všem, kdo si po přečtení tohoto úmrtního oznámení - na ni s námi vzpomenu.

Milan J. BARTONEK,
brněnský rodák, jednooký manžel
a opuštěný táta se čtyřmi sirotky.

I
M
P
O
R
T
E
RVALASSKÉ
PAPUČEdokud zásoba
postačí

Velikosti 6—12

Nízké ceny!

MACH

3720 W. 26TH STREET
CHICAGO, ILL. 60623

St. Methodius Centenary, 1985

Sts. Cyril and Methodius, by F. Ekert (translated and abridged).

(Continued from last issue)

Toward the end of the year 871, the bishops of the Salzburg Province assembled; and, according to the wishes of Emperor Ludwig II, they brought Methodius to trial: Here Methodius, as if he were some kind of criminal, was forced to stand outside in the courtyard in bitterly cold weather, bareheaded and clothed in only a shroud. The German bishops, being more soldiers than clergymen, regarded the apostolic and unselfish Archbishop Methodius as a deceitful usurper who had no other ambition than to destroy their rule in the Slav territories and to deprive them of profitable sources of income. Adalvin Archbishop of Salzburg and Hermanrich Bishop of Passau even dared to beat Methodius over the head. Hermanrich in fact went so far as to drag Methodius over the ground, and he would have struck Methodius with a horsewhip had not others restrained him.

In the presence of King Ludwig and his son Carloman, the German bishops prosecuted Methodius on the charges that he had taught in territories to which the Bavarian bishops had exclusive rights and that he arrogated to himself episcopal authority. Bearing up patiently under all this abuse, Methodius answered: „But had I known that it is yours, I would have avoided it; however, it belongs to St. Peter. Actually, if out of jealousy and greed you are disregarding ancient boundaries, and thus are hindering the divine teaching, be careful lest you spill your own brains in trying to charge with a skull of bone through a mountain of iron!” They answered him angrily: „You will pay for this!” Methodius continued: „I speak the truth before emperors and I am not ashamed. However, you can do with me what you like, for I am not greater than those who, because they spoke the truth, amid many tortures were even deprived of life.”

Finally the king stopped the German bishops; sarcastically he said: „Do not torture my Methodius, for he is perspiring as if he were near a stove.” Methodius countered: „Of course, my Lord. Once the pople met a perspiring philosopher and they asked him, „Why are you perspiring?” He answered, „I had a fight with some coarse rascals.”” They argued about this last remark and then went their way.

Methodius was taken back to Ellwangen Abbey in Swabia and was held prisoner there. Since the unjust and cruel prosecutors would not allow Methodius to defend himself, he appealed to the pope. But for the time being he received no help. He spent two and a half years in prison, at the mercy of Hanno Bishop of Freising until the year 873. This unworthy bishop later, when he was before the pope in Rome, dared to deny that he even knew Methodius, even though he was the one who instigated the persecution suffered by Methodius.

In the meantime, Pope Adrian II died and was succeeded by Pope John VIII, in the year 872. Pope John VIII, like his predecessor, strove to restore Pannonia as a jurisdiction subject immediately to the Holy See. He was soon informed of the obstacles placed by the Bavarian bishops to prevent this, and he also learned how these bishops prevented Methodius from exercising his archiepiscopal authority in that territory. Hanno Bishop of Freising came to Rome, and Pope John VIII inquired of him concerning the question of Pannonia. But Bishop Hanno, even though he was the one holding Methodius as a prisoner, denied everything.

Soon after this, Pope John discovered every detail of what really happened to Methodius. Pope John VIII immediately ordered the archbishop of Salzburg to restore Methodius to Pannonia. When this archbishop objected and had recourse to the emperor, the pope (at the beginning of the year 873) sent a special legate, Paul Bishop of Ancona, to break the opposition of the Bavarian bishops, no matter how much the German bishops objected. The Bavarian bishops responded by issuing the famous proclamation in which they claimed that „some kind of Greek, Methodius the Philosopher,” came by stealth into the territory which by right belongs to the jurisdiction of the archbishop of Salzburg and of the bishop of Passau, who, they claimed, had exclusive rights in those territories because they had evangelized those territories. The pope, however, knew that these claims were false. He rejected the protests voiced by the archbishop of Salzburg and by the bishop of Passau. The pope, furthermore, ordered a letter to be sent to Emperor Ludwig, stating that Pannonia since ancient times has been one of the privileged territories belonging directly under the Holy

See.

At the same time Pope John VIII imposed heavy penalties on all those who had persecuted Methodius. To Adalvin Archbishop of Salzburg, the papal legate delivered a letter from Pope John VIII, in which the following was stated: „Without ecclesiastical trial, you have punished a bishop sent by the Apostolic See; you have beaten him, imprisoned him, and having deprived him of his see, for three years you have prevented him from exercising his sacred office, even though he had appealed by means of several depositions and letters to the Apostolic See.” By papal decree, Archbishop Adalvin was forbidden to conduct divine services for as long as Methodius was prevented from exercising his sacred office. However, Archbishop Adalvin did not have a change during his lifetime to expiate his arrogance against St. Methodius, for he died soon after being placed under papal censure. The date of his death is May 14, 873.

A much greater punishment was meted out to the other Bavarian bishops, who, it seems, were more guilty than Adalvin. In August, 873, Pope John VIII wrote the following to Hermanrich Bishop of Passau: „To bewail your crime, only a stream of tears, as we suppose, would do. For what, not to speak of a bishop, but what secular person, yes, what tyrant would your audacity exceed or your beastly savagery outdo? A brother and a fellow bishop, our Methodius, you have been punishing in prison, and you have tortured him under the open sky in terrible cold and heavy rains, and you have prevented him from governing the church entrusted to him; and you have arrived at such folly that when you hailed him before the council of bishops, you would have struck him with a horsewhip, had not another prevented you. Oh, woe to that bishop who proceeds against another in this manner; and that, a bishop consecrated at the hand of the who occupies the Apostolic See and sent by his authority.” To this sharp rebuke the pope added the penalty, not only of suspending Hermanrich for a time from conducting divine services, but also of excommunication from the Lord's table and from associating with fellow-priests; and finally the pope ordered Hermanrich to appear in Rome together with Paul, the papal legate, or with Methodius for a hearing.

Hanno Bishop of Freising also received appropriate punishment. The pope wrote to him as follows: „Your coarseness and audacity exceed the enormity of the clouds, even of the heavens themselves. You have usurped the rights of the Apostolic See; like a patriarch you have arrogated to yourself the right to sit in judgment over an archbishop; yes, and what is even more deserving of punishment, you have behaved toward your brother Methodius tyrannically rather than canonically.” The pope further rebuked Hanno for preventing Methodius from presenting his case in Rome when he requested to do so; the pope rebuked Hanno also for pronouncing sentence over Methodius with the other bishops, for keeping Methodius as a prisoner without making any report to Rome about the imprisonment and persecution, rather, while in Rome, lying about it and denying that he even knew Methodius, even though he himself was the one who originated and instigated all these proceedings against Methodius. As a punishment, the pope ordered him to report to Rome immediately, to be tried. The pope warned him that if he did not report within a month, he would be excommunicated.

It is noteworthy that the Bavarian bishops who persecuted St. Methodius and committed such unheard-of crimes against him, were very shortly summoned by God for judgment. Adalvin Archbishop of Salzburg died May 14, 873. Hermanrich Bishop of Passau died January 2, 874. Hanno Bishop of Freising died October 9, 875. Landfried Bishop of Brixen died in 875.

Even before he took steps to punish the Bavarian bishops, Pope John VIII conferred with Svatopluk Duke of Moravia. Svatopluk (it is not known why) did not consider the use of Slavonic in the liturgy as important. He therefore readily agreed with the pope that, all things considered, the privilege of this use of the vernacular in the liturgy ought to be withdrawn. Pope John VIII sent his legate Paul to Svatopluk with a letter proscribing the celebration of Holy Mass in the Slavonic language; he recommended the use of either Latin or Greek. But it seems that the papal legate Paul, being more intimately acquainted with conditions among the Slavs and their desire to have Methodius back, was quite convinced that the Slavonic language was very beneficial for the faithful in their liturgy. Paul, therefore, did not promulgate the papal decree and waited for further instructions from Rome. In Moravia, the pupils of Cyril and Methodius continued using Slavonic in the liturgy without interruption.

(Continued in next issue)

SOKOLS GATHER FOR XVI NATIONAL AMERICAN SOKOL SLET

The opening ceremonies will be held on Wednesday evening, June 26th at 7:00 p.m. at Morton West Highschool Gymnasium.

During the evening special number performances will be presented by Sokol units throughout the United States. All entries have been individually choreographed and taught by the unit instructors.

Headquarters for this slet will be at the Marriott Hotel in Oak Brook.

An estimated 1,000 gymnasts will be participating in individual and team competitions at Downers Grove North Highschool; June 27th - 29th. This will be the largest gymnastic all around competition in the country.

Volleyball tournaments and championships will also be a part of these competitions.

On Sunday, June 30th the finale will be held at Morton West Highschool - Hoffman Stadium. Mass calisthenics will be performed by over 3,000 Sokols. Included in the program will be the championship gymnasts performing their routines and folk dance groups in traditional costumes.

Sokols from Canada, Vienna, Switzerland and Australia are to be in attendance.

Many social festivities are planned; they include a Slet Banquet on Friday evening at the Marriott Hotel, an evening with the „Brave Combo” at the Union Hall, in Countryside, Ill. and on Saturday evening the Awards Night and Dance at the Marriott.

Throughout the five days, a display room of Sokol memorabilia will be open for public viewing at the Marriott.

Ticket information for all events and socials may be obtained by contacting the American Sokol National Office, 6424 W. Cermak Rd., Berwyn, Ill. ☎ 795-6671.

**Czech Mass every Saturday
Evening at 6:15 P.M.
at Our Lady of the Mont
in Cicero, Ill.
(2414, S. 61st Ave.)**

PRODAM
dívčí původní nový
KYJOVSKÝ KROJ
číslo 14 - nejlepší nabídka;
volejte po 2 hod. odpo.
☎ (312) 484-8860.

VOICE OF THE NATION

SAINT PROCOPIUS ABBEY

5601 College Road · Lisle, Illinois 60532

Rt. Rev. Hugh Anderson, O.S.B., will be blessed as abbot of St. Procopius Abbey on June 10 at 2 p.m., in the Abbey Church, 5601 College Road, Lisle, Ill.

Most Rev. Joseph Imesch, Bishop of Joliet, will celebrate the liturgy with His Eminence Joseph Cardinal Bernardin, Archbishop of Chicago, presiding. Rev. David Turner, O.S.B., will preach the homily at the Mass.

June 10 is also the 15th anniversary of the blessing and dedication of the monks' church and monastery and the day also falls on one of five centenary celebration days marking the abbey's founding in Chicago in 1985.

In 1902 the monks first came to Lisle where they established St. Procopius College and Academy, now called Illinois Benedictine College and Benet Academy, respectively. Many of the abbey monks have worked at one or both of the schools, including Abbot Anderson.

The new abbot was elected as the monastery's spiritual leader Apr. 9 upon the retirement of Rt. Rev. Valentine Skluzacek, O.S.B. Abbot Anderson served most recently as associate pastor of St. Joan of Arc Church, Lisle. He was assistant principal at Benet Academy, Lisle, from 1970-83 and Illinois Benedictine College's director of admissions from 1965-69. The abbot was professed as a Benedictine monk in 1959.

A native of Ohio, Ill., Abbot Anderson received his bachelor's degree from St. Procopius College and a master's degree in educational administration from Indiana University.

Abbot Anderson has demonstrated a willingness to articulate publicly his views on monasticism. „Monastic life is counter-cultural,” he said the day following his election. „The culture of society is very much concerned with the here and now. The monastic life has to witness to a foretaste of what is to come and it witnesses that in the here and now.”

Rt. Rev. Hugh Anderson, O.S.B. eighth abbot of St. Procopius Abbey.

Looking Ahead

by
Dr. George S. Benson
President

NATIONAL EDUCATION PROGRAM
Oklahoma City, Oklahoma

FREEDOM AND RESPONSIBILITY

Edward Everett Hale was a clergyman-author who served as chaplain of the U.S. Senate in the early years of this century. He is probably best known as the author of a story all school children once read: "The Man Without a Country."

But the item which has commended him most to this commentator is a statement he once made on the importance of individual participation in the affairs of life and society. Hale wrote:

"I am only one, but I am one. I can't do everything, but I can do something. And what I can do, that I ought to do. And what I ought to do, by the Grace of God I shall do."

What a wonderful land this would be if we all acted in accordance with those precepts, as we all should.

We all feel very strongly about our freedom, but little thought is given by most people to their responsibility. Yet we cannot have one without the other.

It has been said that *freedom* and *responsibility* are like the two sides of a coin. And that seems to us to be quite an accurate simile, for in order to preserve our freedom it is essential that we fulfill our responsibilities of citizenship. To do that we must *act!* It is not enough to sit idly by. There is so much we can do — and therefore ought to do.

We have mentioned the importance of being informed,

and the significance of voting on the basis of the issues rather than personality or party. And we pointed out the necessity of not being afraid of controversy.

Once a person has progressed to this point as a citizen, he or she is ready to make significant contributions to the body politic. Here are some things everyone can and should do:

First, stand up for what you believe! Make your opinion known. Write your representatives at all levels of government. They are anxious to know what their constituents think about the issues.

Express your ideas and thoughts on the issues in letters-to-the-editor of your local newspapers. Every paper is glad to have brief, rational, well thought-out expressions on the Op-Ed page. This is a very effective means of education as these editorial pages are widely read.

Discuss matters of concern with relatives, friends and neighbors, being tactful and careful not to offend or force yourself on people who are not interested.

A great deal of information is available in printed form at little or no cost for free distribution. Watch for it; obtain these items in quantities and pass them out at meetings, to friends. Include them in your letters.

Attend public meetings of school boards and PTA's. Visit your children's school. Know what is being taught and what is contained in their textbooks.

And don't forget the radio talk shows! You can call in your views and contribute to the dissemination of a great deal of information right from your home.

We have only scratched the surface, of course, of the things you can do to take an active part in our society and fulfill your responsibilities of citizenship. There are hundreds of other things you can and ought to do. Let's get crackin'!

SPORTS MEDICINE AND WELLNESS

1984 Forest Hospital, Inc.

(This column is presented by Forest Hospital in Des Plaines, Illinois, one of the foremost hospitals devoted to the treatment of mental and emotional disorders. Forest Hospital is a fully accredited, 160-bed psychiatric hospital widely known for its intensive programs in psychiatric care, research and community education.)

Contemporary society's heavily-emphasized message that „you can't be too thin” is partly to blame for the prevalence of anorexia in young women in America, says Dr. John Levitt, of Forest Hospital in Des Plaines, Illinois.

„Anorexia is a problem in other countries as well, but it's probably more predominant in the United States,” he said. He called the concern with being thin „a particularly Americanized message,” because of the strong emphasis in this country on health and fitness.

Dr. Levitt, a social worker who received his Ph.D. from the University of Chicago,

specializes in treating eating disorders as well as psychosomatic diseases and marital and family therapy.

In a recent interview with Dr. Louis Sorto, a sports podiatrist and consultant at Forest Hospital, Dr. Levitt said that adolescent girls are especially susceptible to developing anorexia.

It can begin, he said, „when they begin to feel they have to be more than adequate (but) they have not really developed enough to feel they can handle things as they come. They may be depressed, isolated, withdrawn, and the eating disorder makes them feel a little better; they feel they've found something they can do that's worthwhile.”

CLEVELAND NEWS

WEEKEND TO ENDICOTT N.Y.

AUGUST 10 & 11, 1985

Leave Karlin at 1 P.M.

Visit Czechoslovak - Moravan Club

SAT: Dinner - Dance

SUNDAY: Slovak Mass

SUNDAY: Picnic

Includes Glass Stop if desired & wine

Area Tour! Reserve now!

We must make hotel reservations early!

Joe Kocab ☎ 1-216-883-4760

Do New Yorku a okolí

H&S PORK STORE

(předtím B. Hrdina)

PRVOTŘÍDNÍ párky, debrecinky, salámy, klobásy, domácí salámy, paprikovaná slanina, tlačěnka a jiné masové výrobky. - Nezapomeňte ochutnat naše znamenité domácí uzené, jakož i vařené šunky. Chutné jaterničky a jelítka každý den čerstvé. Naše specialita: moravské (cikánské) uzené, výsek čerstvého mladého vepřového, hovězího, telecího, jehněčího a veškeré druhy drůbeže.

MIRO HIC - MAJITEL

35-10 DITMARS BLVD., ASTORIA, NEW YORK
(mezi 35. a 36. ulicí)

Telefon AS 8-8468.

Preparations for another Czech Day are in full swing. This annual affair will be held June 9th at DTJ Taborville near Auburn Corners. Pork - dumplings - kraut, delicious goulash and tripe soup will be served and other refreshments available throughout the day. Various musical groups and Sokol bands will be playing for your enjoyment. The proceeds from this annual Český Den go for the upkeep of Bohemian National Hall, Česká Síň and DTJ Taborville. Keep June 9th for the 62nd Český Den and spend it at the DTJ Farm.